

5.2.2019

Vantaan tekniselle lautakunnalle

Muistutus Myyrmäen ja Aviapoliksen metsäsuunnitelmaluonnoksista

Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piirin Jyri Mikkola ja Keijo Savola sekä Suomen luonnonsuojeluliiton Vantaan yhdistyksen Kimmo Jääskeläinen ja Ismo Tuormaa ovat osallistuneet ohjausryhmän jäseninä Vantaan metsäsuunnitelmien laadintaan. Kiitämme piirin puolesta annetusta vaikutusmahdollisuudesta.

Myyrmäen ja Aviapoliksen suunnitelmaluonnokset ovat valmistuneet hyvässä hengessä ja kehittyneet ohjausryhmätyön aikana olennaisesti.

Nähtäville laitetut luonnokset sisältävät kuitenkin edelleen jonkin verran Vantaan metsänhoitoperiaatteiden ja hyvän kaupunkimetsänhoidon suunnittelukäytäntöjen kanssa ristiriidassa olevia hakkuu- ja hoitoesityksiä, joten olemme katsoneet perustelluksi kommentoida luonnoksia myös nähtävilläolokierroksella. Muistutuksessa on nostettu esille myös eräitä luontoarvojen takia perusteltuina pitämiämme hoitoluokkamuuksia sekä uuden yleiskaavaluonnoksen luomia uudelleentarkastelutarpeita.

Tekeillä olevien Vantaan uuden yleiskaavan ja maakuntakaavan huomiointi

Samaan aikaan metsäsuunnitelmien valmistelun kanssa on valmisteltu Uudenmaan liiton toimesta uutta maakuntakaavaa (Uusimaa 2050) sekä Vantaan kaupungin toimesta uutta yleiskaavaa. Tammikuun lopussa 2019 Vantaan kaupunginhallitus on tehnyt päätöksen asettaa yleiskaavaluonnos nähtäville. Tekeillä olevia kaavaluonnoksia ei ole ollut mahdollista huomioida riittävästi metsäsuunnitelmien teossa tai kommentoinnissa.

Metsäsuunnitelmaluonnoksessa esitetään hakkuita tai muuta metsänkäsittelyä ainakin seuraaviin yleiskaavaluonnoksen SL- tai luo-kohteisiin: Alkärr (SL), Alkärrin laajennus (luo), Askistonmetsä (luo), Hermaskär (luo), Karhusuo (SL-varaus), Koivurinne (luo), Krakanpelto ja Tolkinmetsä (luo), Petikko (luo) sekä Raappavuoret-Myyrmäen lehto (SL). Myös Aviapoliksen alueella sijaitsevan Viinikan metsän nykyisen luo-alueen yhdelle kuviolle esitetty ensiharvennusta ja toiselle pienpuuston hoitoa.

Esitämme, että yleiskaavaluonnoksen suojelu- ja luo-alueille esitetyt hakkuut ja hoitotoimenpiteet käydään vielä ohjausryhmässä läpi sillä tavoitteella, että voidaan varmistaa se, että näille alueille päätettävät hakkuu- ja hoitotoimet on ohjeistettu toteutettavaksi tavalla, joka huolehtii siitä, että olennaista ristiriitaa luonnonarvojen säilyttämisen ja lisäämisen kanssa ei synny.

Lisäksi ennen suunnitelman viemistä teknisen lautakunnan hyväksymiskäsittelyyn, on syytä tarkistaa esitettyjen hoitoluokkien tarkoituksenmukaisuus. Yleiskaavaluonnoksen suojelualuevarauksiin sisältyvät metsiköt on syytä osoittaa suojelualueiden hoitoluokkaan (S) ja luo-alueisiin kuuluvat kuviot arvometsien hoitoluokkaan (C5).

MYYRMÄEN METSÄSUUNNITELMALUONNOS

Timmermalmin eteläosa

Kuvio 1611: Entiselle maatalousmaalle syntynyt monipuolinen, pääosin väljäasentoinen lehtisekametsä. Reitinreunat puuttomia tai hyvin harvapuustoisia. Kuvion kaakkoisosan haaparyhmän kevyt harvennus haapojen järeyttämiseksi voidaan nähdä perustelluksi, mikäli samalla tuotetaan kuviolle jäävää järeää haapalahopuuta, muulla kuviolla ei ole toimenpiteille mitään perustetta. Suunnitelmassa on esitetty poistettavaksi kolmasosa kuvion puustosta.

Kuvio 1629: Valtaosa kuviosta on tuoretta lehtoa, lehtomaista kangasta on lähinnä itäosassa. Kuvion puusto on luontaisesti kehittyntä, vaihtelevasti kuusettunutta, erirakenteista lehtisekametsää, joka alkaa hiljalleen tuottaa ohutta lahoppuuta. Kuvion virkistyskäyttö ohjautuu kuvion itäreunan pikkupolkua pitkin. Kuvion koivut ovat jo hyvin lähellä ns. täyttä pituuttaan, ja niiden latvuksilla on kasvutilaa. Metsän rakenne on hyvin luonnontilaisen kaltainen eli lehtipuuvaltaisen valtapuuston alle on syntynyt kuusta. Metsän tiheys vaihtelee. Kuviolla on polkuja ja puusto on rakenteeltaan sellaista, että toimii hyvin myös lasten leikkimetsänä. Metsä pysyy kehittyessään itsekseen hyvänä ulkoilumetsänä. Sitä vastoin hakkuiden tuottamat kannot, ajourat ja näkymien avautuminen omakotialueen takapihoille heikentäisivät kuvion sopivuutta niin päiväkotilapsille kuin muille virkistyskäyttäjille.

Esitetty harvennushakkuu merkitsee kehittyvien luontoarvojen turhaa heikentämistä ilman selkeitä hyötyjä. Esitämme toimenpiteen poistamista.

Timmermalmin ja Smedsmossenin suojelualueiden väli

Kuvio 1659: Rakenteeltaan monipuolinen, vaihtelevasti kuusikoitunut varttunut haapakoivupuusto, jota monipuolistavat muutamat reuna-alueen ylismännyt sekä yksittäiset raidat. Kuviolla lahoaa jonkin verran ohutta ja keskijäreää lehtilahoppuuta. Yhdeltä raidalta havaittiin luontoarvoja indikoiva etelänsärmäkääpä. Esitetyt toimenpiteet (pienpuuston hoito/ennakkoraivaus sekä harvennushakkuu) ovat kehittyville luontoarvoille haitallisia eivätkä tuota muitakaan selviä hyötyjä. Esitämme toimenpiteistä luopumista.

Kuvio 1742.1: Monipuolisen sekametsäkuvion (0,4 ha) osalta ei maastokäynnin perusteella ole perusteita esitetyille toimenpiteille (pienpuuston hoito/ennakkoraivaus sekä harvennushakkuu). Toimenpiteistä on selvää haittaa kehittyville luontoarvoille eikä kuvion virkistyskäyttöarvokaan hakkuista parane. Vihdintien varren jo aikaisemmin hoidettu ja jatkossakin hoidon piiriin kuuluva lähivyöhyke kannattaa erottaa omaksi kuviokseen yhdessä kuvioon 1743 nyt kuuluvan hoidetun tienreunavyöhykkeen kanssa.

Kuvio 1743: Puustorakenteeltaan ja puulajisuhteiltaan monipuolisen sekametsäkuvion (0,9 ha) laajempaan harvennukseen (sekä pienpuuston hoitoon/ennakkoraivaukseen) ei maastokäynnin perusteella ole perusteita sen enempää luonto- kuin virkistysarvojenkaan kannalta. Vihdintien varren jo aikaisemmin hoidettu ja jatkossakin hoidon piiriin kuuluva lähivyöhyke kannattaa erottaa omaksi kuviokseen yhdessä kuvioon 1742.1 nyt kuuluvan hoidetun tienreunavyöhykkeen kanssa.

Petikon alue

Kuvio 1694: Luonteeltaan hyvin vaihteleva rinnekuvio (1,6 ha), joka rajautuu idässä suojelualueeseen. Noin puolet kuviosta eli lounais- ja länsiosa on tuoretta lehtoa, loppuosa eli ylärinne lehtomaista kangasta. Myös puustorakenne vaihtelee eli kuviolta löytyy kuusivaltaisia osia, kuusta ja koivua kasvavia sekametsäosia, koivuvaltaisia laikkuja sekä lounais- ja länsiosan lehtoalueelta myös koivun, kuusen, raidan ja harmaalepän muodostamia sekametsiä. Puustossa on myös kohtalaisen paljon koko- ja ikävaihtelua. Vaikka valtapuuston ikä onkin vasta runsaat 40 vuotta, on kuviolle muodostunut merkittävästi ohutta kuusi- ja lehtilahopuuta. Valtaosa kuviosta täyttääkin METSO-ohjelman luonnontieteelliset kriteerit luokkien I tai II kohteena. Kuviolle on esitetty harvennushakkuuta vuonna 2020.

Kehittyvien luontoarvojen, sijainnin ja vielä keskeneräisen asemakaavoituksen takia esitämme hakkuista pidättäytymistä.

Kuvio 1696: Suojelualueeseen eteläpuolelta rajoittuva kuvio (1,5 ha), jonka lounais- ja itäpuolella sijaitsevat arvometsiksi nostetut kuviot 1695 ja 1697. Kuvion länsi- ja itäosat kasvavat vaihtelevasti kuusettuvaa koivuvaltaista puustoa (idässä myös mäntyä hieman), keskiosan kallioisella alueella kasvaa mäntykoivupuustoa. Metsän rakenne on melko luonnonmukaista ja hoitoperustetta ei oikein ole. Sijainnin, vähäisen hoitotarpeen ja keskeneräisen kaavoituksen takia esitämme harvennushakkuuesityksen poistamista.

Kuvio 1756: Luontoarvoiltaan merkittävä iso lehtimetsäkuvio (3,1 ha), joka rajautuu osaltaan tiehen ja parkkipaikkaan. Ohjausryhmän kokouksessa marraskuussa 2018 on sovittu, että esitetty toimenpide rajataan vain kapealle vyöhykkeelle tien ja parkkipaikan reunaan, jolloin muu osa kuviosta jätetään toimenpiteiden ulkopuolelle. Metsäsuunnitelmaluonnokseen on kuitenkin kirjattu, että "hakkuu tehdään tien ja parkkipaikan läheisyydessä", joka mahdollistaa toteutusvaiheessa huomattavasti laajemman alueen harvennuksen kuin on yhdessä sovittu. Asia tulee ohjeistaa kuviotietoihin yksiselitteisemmin, jotta tulee selväksi, että se on tarkoitettu todellakin toteutettavaksi vain kapealla vyöhykkeellä tien ja parkkipaikan reunassa.

Kuvio 1764: Hehtaarin laajuinen, luontoarvojen kannalta erityisen arvokas kuvio, jonne on tullut myrskytuho, joka oli vielä marraskuussa 2018 onneksi jätetty korjaamatta. Kuvion puusto on ollut jo ennen myrskytuhoa huomattavan monipuolista sisältäen mm. vanhoja ylismäntyjä, luonnontilaisen kaltaisella tilarakenteella kasvavaa muuta sekapuustoa, merkittävän määrän puumaisia vaahteroita (eteläosassa ehkä jopa LSL 29 § kriteerit täyttävä osakuvio), runsaasti lahopuuta sekä pohjoisosassa lisäksi runsaasti vanhaa raitaa elossa ja kuolleena. Kasvillisuudeltaan pääosa kuviosta on lehtoa, lehtomaista kangasta on lähinnä tonttien laidassa. Myrskyssä kuviolle on kaatunut useita kymmeniä koivuja, mäntyjä ja haapoja.

METSO I -luokan lehdon luontoarvojen heikentäminen ilman pakottavaa syytä ei ole Vantaan metsänhoitoperiaatteiden mukaista. Myrskytuhopuun ollessa mäntyä ja lehtipuuta ei myöskään hyönteistuhoriskia ole.

Sijainti tontin ja ulkoilureitin välissä ei anna mitään perustetta esitetylle käsittelylle, vaan kuvion ryteikköisyys on päinvastoin etu – ulkoileva kansa ei vahingossakaan tunge ulkoilureitiltä tontin laitaan, ja myös näkösuoja säilyy.

Koska kuvioon ei kohdistu sen sijainnin takia tosiasiallista virkistyskäyttöä, ei runsaslahopuustoisuus ole erityinen ongelma. Esitämme, että esitetyistä toimenpiteistä (tuhopuuston korjaus ja muun kuvion harvennus) luovutaan ja kuvio ositetaan arvometsäksi. Tästä huolimatta kuviolla on syytä toteuttaa erikoishakkuu, joka sisältää eräiden konkeloiden alas oton sekä kuvion tontteihin rajautuvan itäreunan siivoamisen mahdollisista ongelmapuista.

Kuvio 1767: Monipuolinen kuusivaltainen sekametsä, jonka alueella on merkittävästi myös lahoppuuta. Syytä nostaa arvometsien hoitoluokkaan. Tämä ei estä mahdollista reuna-alueiden ongelmapuiden kaatoa maalahoppuiksi.

Kuvio 1792: Kuvio on osa Karhusuon nykyistä luo-alueetta, joten se on syytä osoittaa arvometsänä. Tämä puustoltaan monipuolinen kuusikoituvaa haapavaltaista lehto on esitetty harvennettavaksi ja ennakkoraivattavaksi. Toimenpiteitä on kohdennettu sekä ladun varteen että pellonreunaan, jolloin lopputuloksena on helposti koko kuvion käsittely. Esitämme kuvion osalta käsittelyn ohjeistamista siten, että siihen sisältyy vain muutama metri ladunreunaa sekä sellainen pellon reuna-alueen puusto, joka suunnitelmakaudella saattaa kasvaa pellon puolelle haittaa aiheuttavalla tavalla.

Kuvio 1795: Kuvio on keskeinen osa Karhusuon nykyistä yleiskaavan (2007) luo-alueetta. Karhusuo on maakunta- ja yleiskaavaluonnoksissa nostettu merkittävien luontoarvojensa takia SL-varaukseksi. Esitetty ladunvarren huonokuntoisten kuusten ja koivujen poiminta tulee kohdentaa vain rajatulle vyöhykkeelle (päätaskualue noin 10 m vyöhyke) ja kaadettavat puut tulee ohjeistaa jätettäväksi maastoon maalahoppuuna.

Kuvio 1800: Lahoppuustoinen ja puustorakenteeltaan monipuolinen kangasmetsäkuvio (METSO I), joka osaltaan rajoittuu ulkoilureitteihin. Kuvio on syytä osoittaa arvometsäksi. Mikäli reittien varsilta on jossakin myöhemmän historian vaiheessa tarvetta kaataa yksittäisiä puita, niin ne sopivat hyvin kuviolle maalahoppuiksi.

Kuvio 1811: Puustorakenteeltaan luonnontilaisen kaltainen kuivahkon kankaan kuvio. Esitämme kuviota arvometsäksi. Puustorakenteeltaan luonnontilaisen kaltaiset METSO II-luokan mäntyvaltaiset karummat kangasmetsät ovat Petikon alueella harvinaisia ja vähintään parempi osa (johon tämä kuvio kuuluu) niistä on syytä nostaa arvometsiksi. Lahoppuutakin on kohtalaisesti.

Kuvio 1815: Puustorakenteeltaan luonnontilaisen kaltainen kuusivaltainen sekametsäkuvio, jonka puustotiedoista puuttuu kuviolla kohtalaisen runsaana kasvava mänty (arviolta 10-15 % osuus kokonaiskuutiomäärästä). Kuviolla on kohtalaisen paljon kuusilahoppuuta ja se täyttää METSO I-kangasmetsän kriteerit. Esitämme kuvion osoittamista arvometsien hoitoluokkaan.

Kuvio 1821: Puustorakenteeltaan luonnontilaisen kaltainen kuivahko kangasmetsä, jossa lahoaa myös näkyvästi lahoppuuta (METSO I-II). Kuvio on syytä osoittaa arvometsäksi.

AVIAPOLIKSEN METSÄSUUNNITELMALUONNOS

Viinikkalan luo-alue

Kuvio 3183: Puustoltaan monipuoliseen viiden puulajin sekametsään on esitetty ensiharvennusta ja ennakkoraivausta. Esitämme toimenpiteiden poistamista muualta paitsi pellon reuna-alueelta.

Kuvio 3184: Vanha- ja lahoppuustoiseen sekametsään on esitetty pienpuuston hoitoa. Toimenpide on luo-alueella tarpeeton, joten esitämme sen poistamista.

Ylästön alue

Kuvio 3036: Monipuolinen viiden puulajin sekametsäkuvio suojelualueen kupeessa. Esitämme kuviota arvometsäksi (C5).

Kuvio 3037: Vanhapuustoinen kolmen pääpuulajin sekametsäkuvio suojelualueen kupeessa. Lähenee lahoppumäärän puolesta METSO I-luokan kriteereitä. Kuviolta on havainto silmälläpidettävästä rakkosammalesta (Olli Manninen, kirjallinen tiedoksianto 13.12.2018). Erinomainen tukialue suojelualueelle. Esitämme kuviota arvometsäksi.

Kuvio 3047: Valtaosalla kuviota ei ole minkäänlaista harvennustarvetta; harvennuksesta olisi vain haittaa kuvion virkistysarvoille. Kuvion eteläisimpään osaan harvennus sopii; tämän lisäksi kadunreunan pienpuustonhoito ja mahdollisten vaarallisten puiden poisto kadun reunasta.

SUOMEN LUONNONSUOJELULIITON UUDENMAAN PIIRI RY

Laura Räsänen
puheenjohtaja

Tapani Veistola
erityisasiantuntija

SUOMEN LUONNONSUOJELULIITON VANTAAN YHDISTYS RY

Kimmo Jääskeläinen
puheenjohtaja

Vesa Järvinen
varapuheenjohtaja

Vantaan kaupunki/ Tekninen lautakunta

4.2.2019

Vantaan kaupunki/ Kirjaamo

Asukkaan ja veronmaksajan kommentti Linnaisten ja Lounais-Vantaan metsäsuunnitelmaluonnoksiin.

Luin netistä löytämäni Vantaan metsäsuunnitelmaluonnoksen, johon Linnaisten metsäkin sisältyy.

Vantaan kaupunginkin mukaan Linnaistenmetsä on suunnitelma-alueen eräs laajemmista yhtenäisistä metsäalueista. Vantaan linjauksen mukaan kaupungin metsät eivät ole talousmetsiä. Vantaan kaupungin metsien hoidossa – ainakin paperilla - korostetaan virkistyskäyttöä ja luonnon monimuotoisuutta. Jos uskoo Vantaan suunnitelmaselostusta, metsänhoidollisten toimenpiteiden tavoitteena on nimenomaan metsien virkistyskäyttömahdollisuuksien säilyttäminen ja kehittäminen luontoarvot huomioiden. Alueen metsissä on runsaasti erilaisia luontoarvoja ja suunnitelmaa tehdessä on kuulemma otettu huomioon alueella tehty lajistoinventoinnit, lisäksi maastossa on havaittu muita arvokkaita elinympäristöjä. Alueella on eräs Vantaan lepakoiden hotspoteista ja liito-oravia sekä useita direktiivisammalta.

Näin maallikkona vaan ihmettelen, että miten näinkin paljon hoitotoimenpiteitä on tarvinnut esittää tällaiseen alueellisesti arvokkaaseen metsään. Harvennushakkuita on esitetty eniten. Se tarkoittaa, että kolmasosa puustosta poistuu? Lisäksi on poimintahakkuita, joissa sanotaan poistettavan esimerkiksi huonokuntoisia puita luontoreittien varrelta ja vapautetaan taimikoita metsän luontaisen uudistumisen edistämiseksi. Tarkoittaako tämä, että isot koneet on tarkoitus päästää irti jylläämään Linnaisten asukkaiden lähimetsissä ja jättämään sinne jälkensä useiden vuosien ajaksi. Ja se ennakkoraivaus, mikä siis tarkoittaa isompien puiden kaatoa haittaavan kerroksellisen alakasvuston raivausta?

Pienpuuston poisto, sen ymmärrän ja senkin ainoastaan siltä osin, että se tapahtuu jalan liikkuvan metsurin toimesta ja siten pidetään alueen vakiintuneet polut kulkukelpoisina. Peitteisyys ja suojaisuus säilyisivät. Lahopuut jätetään maastoon.

Tuota suunnitelman tarkastelumallia eli alueen jakamista kovasti pieniin kuvioihin konsulttitoimiston toimesta ihmettelen kovasti. Pienet kuviot ja absurdi terminologia, jota ei tarvittaisi, kun kyseessä on asukkaiden virkistysmetsä. Tätä monipuolista metsää tulisi ajatella isompana kokonaisuutena ja luonnon monimuotoisuuden kannalta sekä asukkaiden kannalta.

Kuviokohtaisia kommentteja

1020-1029 eli Silakujan ulkokaarre. Jostain syystä tänne halutaan kohdistaa paljon kaikenlaista aktiviteettia, jopa kiireellistä, harvennusta, pienpuuston hoitoa ja ennakkoraivausta yms. Alueella on isoja ja vanhoja puita ja ei kai vaan tarkoitus ole kaataa niitä? Yhdistettynä pienpuuston hoitoon ja ennakkoraivaukseen alueen luonne muuttuisi rajusti. Siitä tulisi puistomaisempi ja läpinäkyvämpi kuin se on nyt. Ennakkoraivaus kuulostaa erityisen pahalta, 1021, 1027 ja 1029. Ei kai vaan

tarkoituksena ole tarkoituksellisesti heikentää alueen luontoarvoja, jotta mahdollisten tulevien kaavoitusten edellyttämässä luontoselvityksissä ei sitten enää löytyisi mitään kiusallisia kaavoittamista rajoittavaa. Harvennukset ruhjoisivat alueen vuosiksi eteenpäin, altistaisivat Silakujan asukkaita Rajatorpantien liikenteen melulle ja veisivät eläimiltä niiden tarvitsemia suojausreittejä ja nukkumapaikkoja. Joidenkin lohkojen kohdalla taidettiin käytettää tammia hoitotoimenpiteiden perusteena? Jos Vantaa oikeasti välittäisi tammista, se olisi otettu huomioon kaavoitettaessa alueita 1030, 1033, 1035 jne. nimenomaan näillä alueilla on paljon terhakoita tammenalkuja. Tammia on muutenkin ilmaantunut joka paikkaan.

1017/1018 Miksi pienpuustoa tulisi hoitaa tällä Silakujan viereisellä pienellä rakentamattomalla lämpäreellä? Tämä alue tulisi säilyttää mahdollisimman metsäisenä, jotta siellä olisi linnuillekin paljon erilaista puustoa ja suojaa, alue sopii suoja-alueeksi asutuksellekin .

1019 Valjaskujan ja Ohjasrinteen välinen metsälämpäre tulisi myös pitää suojaisana ja harventamattomana linnulle ja muille eläimille. Kivan pikku metsikön luonne muuttuu, mikäli pienpuustoon kajotaan.

1002/1003 Kulkuspuiston luonnontilaisen kaltainen aluekaan ei saisi olla rauhassa. Valitettavasti alue on nyt direktiivilajin hallussa ja direktiivit suojaavat aluetta käsittelyiltä.

1030/1031. Kuvion 1030 osalta voisi kuvitella toimenpiteiden liittyvän jotenkin alueen kaavailtuun rakentamiseen. Metsän läpi kulkee asukkaiden paljon käyttämä polku, jonka kulkukelpoisuuden turvaamiseen ei isompia metsänhoidollisia operaatioita tarvittaisi. 1031 alueella ei juuri liiku ihmisiä, mutta se on erittäin tärkeä ja suojaisa alue linnulle sekä reitti kauriille niiden tullessa metsästä Valjaskujan suuntaan.

1016 Tämä Espooseen rajoittuva alue, joka on virkistysaluetta polkuineen. Miksi siellä tarvitsisi tehdä ensiharvennus? Eihän se ole talousmetsää, ei nyt eikä vastaisuudessa, eihän?

1069 Tämä alue on ykkösluokan liito-orava-alue, luonnonsuojelualueen vieressä. Se pitäisi säästää kaikilta toimenpiteiltä. Kaikista kauniista viheryhteyspuheista huolimatta ovat leveät harvennukset sähkölinjan alla käytännössä katkaisseet liitävien oravien liikkeen Espoon suuntaan.

1045 Harvennusta tyrkytetään tällekin alueelle. Johtuuko tarve siitä, että viereen ollaan kaavoittamassa ja taas päästään harventamaan kangaskehdon puustoa. Alue on määritelty luo-alueeksi ja on direktiivisammaleen ydinaluetta. Tänne ei tarvita harvennusta, puusto harvenee luontaisesti.

Kaava-alueita kommentoin ainoastaan sen verran, että se on tärkein lähivirkistysalue polustoineen, jonka menettäminen on kova isku asukkaille. Ulkoilureitit siirtynevät vain syvemmälle, sinne säästettävälle luo-alueelle. Jotenkin kiinnittyy huomio myös siihen, että asutuksen ja metsän reuna-alueet ovat kovasti toimenpiteiden kohteina.

Lopuksi

Olisiko Vantaan ja Espoon asukkaiden mielipiteet syytä ottaa tällä kertaa huomioon ja jättää lähimetsämme nyt vihdoinkin rauhaan, siis se mitä kaavoittamiselta säästyy. Lisäksi on huomioitava, että viime vuosien aikana Pähkinärinteen puolelta on heikennetty jo tarpeeksi metsäaluetta ja asukkaiden virkistysmahdollisuuksia.

Linnaistenmetsän alueelle tullaan ulkoilemaan kauempaakin Vantaalta ja Espoosta. Pähkinärinteen asukasluku lisääntyy, virkistysalueiden tarve kasvaa, mutta mitä tekee Vantaa? Se hävittää ja

heikentää virkistysmetsiä. Jopa 60-luvun alkupuolella syntynyt maallikkokin ymmärtää, että metsänhoidolliset toimenpiteet pääsääntöisesti heikentävät luontoa ja sen monimuotoisuutta.

Toivottavasti asioita harkitaan uudelleen, ja kaikesta turhasta metsänhoidosta luovutaan. Antaa luonnon hoitaa itse asiat.

01640 Vantaa

.

6.2.2019

Tekninen lautakunta

MUISTUTUS

KIRJAAMO

Asematie 7

01300 Vantaa

Sähköposti: kirjaamo@vantaa.fiSähköposti: Sanna.Ervasti@vantaa.fiSähköposti: sinikka.rantalainen@vantaa.fi

Tiedoksi Uudenmaan ELY-keskus

Asia: Länsi-Vantaan metsäsuunnitelmat mm. Linnaistenmetsä

Vantaan Länsialueen hoitosuunnitelmassa on harvennuksia 2/3 liikaa. Toimenpiteitä on suunniteltu nykyisten luontoarvojen kannalta herkkiin kohteisiin. Osa toimenpiteistä on suorastaan luontohaitallisia, kuten toimenpiteet suojelualueiden reunoihin, luo-alueille, lajiston ydinalueille, uhanalaisille luontotyypeille ja niiden suoja-vyöhykkeille sekä metsien monilajisille reuna-alueille.

Harvennussuunnitelmissa ei ole kiinnitetty huomiota kokonaisvaltaisesti alueiden luonnontilaisuuden ja sitä kautta biologisen monimuotoisuuden turvaamiseen. Yleis- ja asemakaavasuunnitelmat ja näiden kautta tullut tieto luontoarvoista on myös jäänyt osin huomioimatta.

Ulkoilu-, harrastus- ja virkistysmielessä Linnaisten metsäalue on erittäin tärkeä lähialueiden asukkaille. Asukkaat vastustavat Linnaisten metsään kohdistuvia toimenpiteitä ja niiden aiheuttamia luontotyyppien heikennyksiä, lajistolle aiheutuvia haitta sekä esteettistä haittaa. Liitteenä 189 viestiä Vantaalle, Linnaisten metsän luonnontilaisena, eheänä ja lajistorikkaana säilyttämiseksi.

Metsäalueen kaventamista ja heikennystä on nyt tehty jo liian paljon. Itäpuolella sähkölinjojen vuoksi metsää ja lajistoa on haitattu poistamalla järeää puustoa. Vantaa on myöntänyt yksityisomisteiselle alueelle maisematyöluvat. Tämän johdosta 7-10 hehtaarin alalta arvokasta vanhaa kuusimetsää on kaadettu. Soistunutta maaperää on myllerretty ja noroalue tarvelty. Länsipuolelle Vantaa on kaavoittamassa tonttialuetta direktiivilajialueelle lain vastaisesti. Silatien takaisten metsien harvennukset ja pienten asutuksen välissä olevien metsälämpäreiden käsittelyt ovat täysin turhia.

Linnaisten metsäalue on luokiteltu sijainnin, laajuuden, arvokkaiden metsäelinympäristöjen ja vaateliaan lajiston näkökulmasta jopa valtakunnallisesti merkittäväksi luontokohteeksi Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piirin ja Vantaan yhdistyksen mukaan.

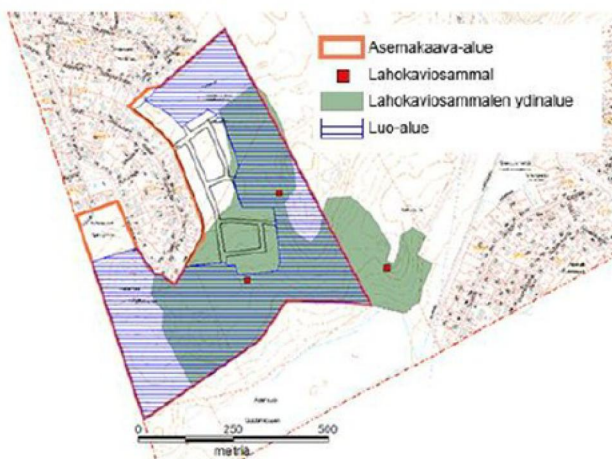
Alue on inventointien ja havaintojen perusteella tärkeä liito-oravien, lepakoiden, lintujen, käävökkäiden, uhanalaisten sammalten esiintymisalueita. Mielestäni Linnaisiten metsän luontoarvoja on edistettävä näiden lajien selviytymisen takaamiseksi. Alue pitää yllä myös muiden pienempien alueiden lajimonipuolisuutta. Metsän heikentäminen on nyt loputtava ja metsänhoitotyöt on minimoitava ja linjattava niin että ne eivät heikennä nykyistä enempää aluetta seudullisesti ja jopa valtakunnallisesti merkittävänä luontokohteena.

Kuviokohtaisissa kommentteissa yhdyin Linnaisiten omakotiyhdistyksen antamaan muistutukseen.

Alla esitetty muutamia tärkeitä alueita, joille ei pitäisi osoittaa metsänhoitotyitä ollenkaan.

1. Kaava-alue Linnainen100400

viosammalen ja muiden lahoppuulla elävien lajien tarpeet voidaan huomioida paremmin. Lähivirkistysalueella saa suorittaa sen käyttötarkoitusta palvelevaa vähäistä rakentamista, kuten ylläpitää ja rakentaa ulkoilureittejä, valaistusta, kunnallisteknisiä johtoja ja hallita hulevesiä.

Vantaan kaupungin ja Uudenmaan ELY-keskuksen kanssa käydyssä kokouksessa 16.5.2018 todettiin, että kaavaan liittyvät luontoselvitykset ovat riittäviä, ja että kaavaratkaisulla voidaan säilyttää lahokaviosammaleen suotuisa suojelutaso edellyttäen, että luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeän alueen (luo) rajausta tarkistetaan.

Kaava-alueelle metsänhoitotyöt eivät ole missään tapauksessa soveltuvia. Kuvassa punaisella suunniteltu asemakaava-alue Linnainen100400. Kaavasuosunnitelma on MRL 9 § ja 54 § sekä luonnonsuojelulain vastainen, koska rakentamista on esitetty luontodirektiivin liitteen II lajeihin kuuluvan lahokaviosammaleen esiintymisalueille. Asemakaava-alueella on lisäksi uusia liito-oravien esiintymisalueita sekä liito-oravakannan säilymiselle potentiaalisia toistaiseksi tyhjiä mutta soveltuvia alueita. Alueella on myös EU:n luontodirektiivin liitteen IV (a) tiukkaa suojelua vaativien lajien piiriin kuuluvien lepakoiden esiintymis-, päiväpiilo- ja ruokailualueita. Kaavasta on tehty valitus Helsingin hallinto-oikeuteen, jossa tarkemmat selostukset.

2. Liito-orava-alueet

Liito-oravien esiintymisalueet on huomioitava ensisijaisesti näiden elinympäristövaatimusten kannalta laajassa mielessä.

Liito-orava on rauhoitettu laji, jonka elinympäristöjen suojelu ja kehittäminen on tärkeää!

Linnaisten alue on tärkeää liito-orava-aluetta. Liito-oravan suojelua tukevia toimia tarvitaan ja metsähoidossa asia on huomioitava. Linnaisten liito-oravakanta tarvitsee uusia elinpiirejä.

Lajia esiintyy EU:n alueella vain Suomessa ja Virossa. Seurantatietojen mukaan Suomen liito-oravakanta on pienentynyt lähes neljänneksellä viimeisen vuosikymmenen aikana.

Laji on tiukasti suojeltu EU:n luontodirektiivin ja kansallisen luonnonsuojelulain perusteella. Liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kiellettyä.

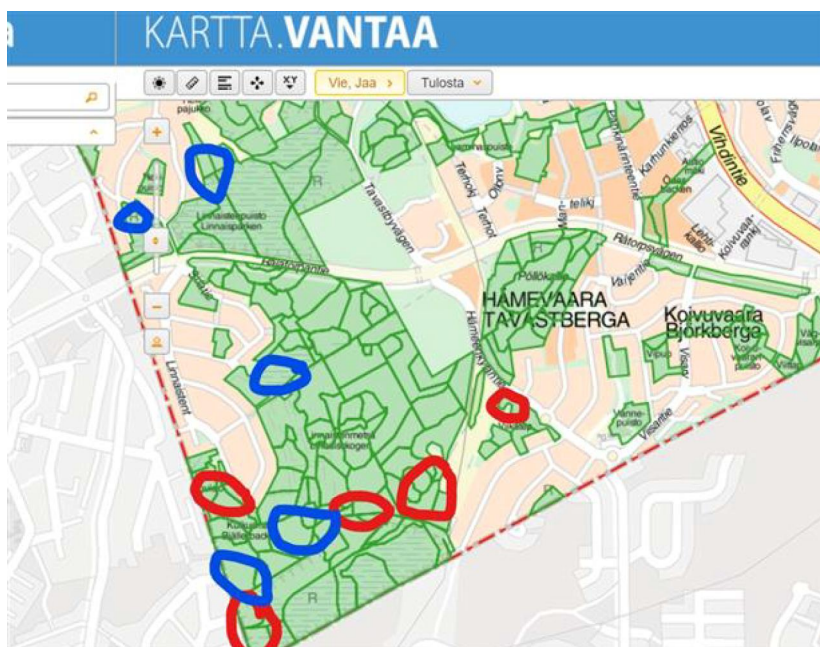
Liito-orava esiintyy varttuneissa kuusivaltaisissa sekametsissä, joissa on tikankolohaapoja. Liiturit ovat nuoruusvaiheen levittäytymisen jälkeen paikkauskollisia ja elävät samalla elinpiirillä koko ikänsä. Naaraat elävät toisiinsa nähden erillisillä 4-10 hehtaarin elinpiirillä, koiraat vaeltavat laajemmilla alueilla kuusilaikkujen välillä. Naaras tarvitsee lisääntyäkseen suojaisaa varttunutta kuusimetsää, jossa on runsaasti lehtipuita norkkoineen ravinnoksi (haapa, leppä, koivu) sekä kolopuita, yleensä järeitä haapoja pesä ja päivälepopaikoiksi.

Kantaa rajoittaa sopivien metsäalueiden puute. Liito-orava ei kuitenkaan voi lisääntyä ympäristöministeriön ja Maa- ja metsätalousministeriön laatiman ohjeen mukaisesti hakatussa metsässä, jossa pesäpuun ympärille jätetään 10 – 15 puinen vyöhyke. Etelä-Suomen pirstoutuneessa metsämaisemassa varttuneen kuusimetsän alueet ovat nykyisin niin pieniä, että niihin mahtuu kuhunkin keskimäärin vain yksi tai kaksi lisääntyvää naarasta. Metsäalueella täytyy olla tyhjiä asuttamattomia paikkoja nuorille omaa elinpiiriä etsiville nuorille naaraille. Harvennukset ja hakkuut pirstovat ja kaventavat lajin olosuhteita entisestään. Mäntysukupolven aikana ei missään vaiheessa tule sopivia elinympäristöjä kuusimetsän liiturille.

Liito-oravaan, maankäyttöön ja metsienhoitoon liittyvien tarpeiden yhteensovittaminen on keskeinen haaste. Tarvitaan keinoja, joiden avulla erilaiset näkökulmat voidaan huomioida suunnittelussa ja toteutuksessa entistä paremmin.

<https://www.otakantaa.fi/fi/hankkeet/320/osallistuminen/633/kysely/?fbclid=IwAR1I96WmJGKrOUkhOmEqBVFbQJmGbXyzMVhowjbQV9GhVxuRMJ3PXsb2wwU>

Linnaisten metsäalueen liito-oravien esiintymät. Havainnot ovat vuosilta 2018-2019.

Kuvassa punaisella liito-orava esiintymät ja sinisellä potentiaalit tyhjät alueet. Sopivaa aluetta voi olla paljon enemmänkin.

Linnaisten kulkuspuiston liito-oravat

Kuva Kulkuspuiston metsän reunasta.

Kulkuspuiston metsäalueen liito-oravan nappuloita 1.1.2019.

Espoon Luuvanmäen ja Äijänsuon suojelualan välinen alue

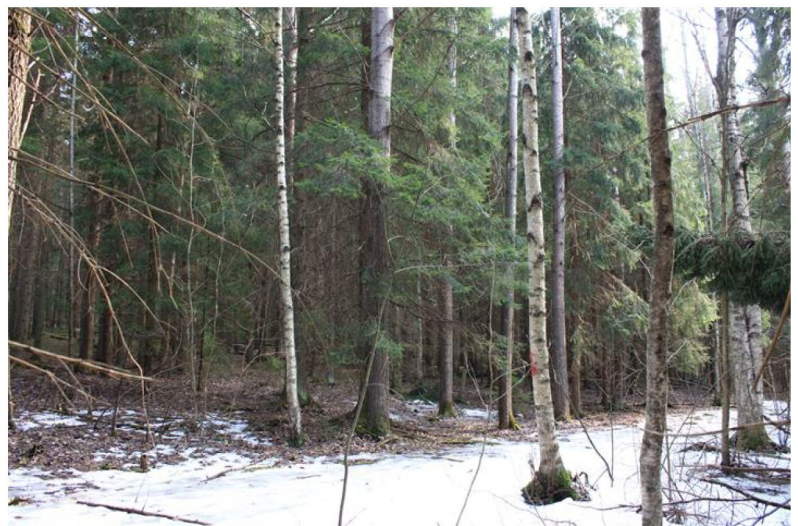

Kuva Espoon puolelta Rakuunanpihalta.

Liitureita Äijänsuon suojelualueen eteläkärjessä ja Espoon Rakuunanpiha-tie välissä.

Linnaistenmetsän kuviot 1045-1048

Liito-Oravan nappuloita laajalla alueella maassa kuusen ja haapojen alla.

Hämevaaran puoleinen Linnaisten metsäalue mm. 1085, 1069

Liito-oravien ydinalueella kaadettiin järeäköjä haapoja jotka kallistuneita. Erittäin arvokkaat rungot (haapalahopuu) kuljetettiin metsäalueelta pois? Asiasta huomautettiin Vantaan metsänhoitoa 2018.

Linnaisten metsäalueella liito-oravia liikkuu monissa paikoissa, yleensä järeiden kuusien ja haapojen alueella.

HÄMEVAARA Pöllökallio

Kuviolle 1113 on suunniteltu poimintahakkuuta. Tässäkin kannattaisi olla tarkkana mitä puita poistetaan, ovatko oikeasti vaarallisia reitillä kulkijoille, koska täällä nyt jo avarretut pientareet. Turhaa metsänreunan harvennusta tehty aiemminkin mikä on hävittänyt lehtokasvillisuutta esim sinivuokkoalueet heinittyneet. Lehtolinnusto jäi suojatta. Kuluminen lisääntyi. Harvennus kuivattaa metsärinnettä.

HÄMEVAARA Viikatepuisto

Kuviolle 1090 – 1092 pienpuuston hoitoa suunnitteilla.

Alueesta erillinen kuvaliite Viikatepuisto.

Tämä taitaa olla uhanalainen luontotyyppi, lehtomainen kangas. Liito-orava-aluetta (kuuset tärkeitä suojapuita!). Koskilehto, koski tärkeä elementti ja sen ympäristön suojaisuus. Lehtoalueella lahoppuujatkumo ja järeitä vanhoja koivuja ja kuusia sekä monipuolinen järeähkö haavikko. Runsasta lehtokasvillisuutta vuokot, näsiä, taikinamarja jne. Tärkeä lintujen suoja-, ruokailu- ja pesimäaluetta. Aluskasvillisuustiheikkö suojaisa ja tärkeä myös monille nisäkkäille. Tämä poikkeuksellinen viehättävä ja monimuotoinen pieni alue on säilytettävä sellaisenaan, ilman tuhoavia toimenpiteitä.

PETIKKO

Kaikki sekapuustoihin metsiin esitetyt ns. hoitotoimenpiteet ovat luontohaitallisia. Kuusikkojen harvennukset ovat perusteltuja.

ASKISTO – TIMMERMALMI

Timmermalmenin suojelualueen etelä- ja pohjoispuolella kaikki sekapuustoihin metsiin esitetyt toimenpiteet ovat joko haitallisia tai turhia. Täälläkin istutuskuusikkojen harvennukset ovat vain perusteltuja.

Perusteluja:

Metsänhoitotöiden sosiaalinen hyväksyttävyys

Metsän hakkuille ja muiden hoitotoimille sosiaalisen hyväksyttävyyden hakeminen voi olla ongelmallista, koska ihmiset kokevat metsän ja metsämaiseman eri tavoin ja tilanteesta riippuen.

Maisematutkimuksista on saatu näyttöä sille, että taustamuuttujilla (sukupuoli, ikä, koulutus ja asuinhistoria ja asumismuoto sekä luonnon käyttö ja tarkkailu) on vaikutusta ympäristön ja luonnonkauneuden kokemisessa. Maisema-arvostukset ovat sidoksissa lisäksi henkilön persoonaan, arvoihin, asenteisiin, tarpeisiin, pyrkimyksiin, toimintoihin, kokemuksiin, tietoihin ja tunteisiin. Asenteet, esimerkiksi metsätaloutta kohtaan, voivat vaikuttaa maisema-arvostuksiin, siksi ei olekaan yllättävää, että vaikkapa metsäalan ammattilaisilla voi olla muista ryhmistä poikkeava näkemys metsämaiseman kauneudesta.

Metsätöiden jäljet eivät sovi virkistymetsään

Tutkimukset osoittavat selkeästi sen käsityksen että metsän uudistaminen rumentaa aina maisemaa. Erityisesti avoimista uudisaloista, joissa näkyy tuoreita kantoja, hakkuutähteitä ja maanpinnan käsittelyjälkiä, ei juuri pidetä. Monissa tutkimuksissa on saatu hyvin samansuuntaisia tuloksia:

luonnontilaiseksi mielletty tai siltä näyttävä metsä, jossa ei näy suoria ihmistoiminnan jälkiä, koetaan yleensä kauniiksi.

Vanhat metsät miellyttävät suurinta osaa ihmisistä

Lukuisten tutkimusten mukaan ihmiset pitävät suhteellisen vanhasta metsästä ja että metsikön arvostus lisääntyy puuston iän ja etenkin puuston järeytymisen myötä. Myös kerroksellisuus ja tiheä pensaskerros lisäsi metsämaiseman kauneutta. Sen sijaan tiheistä, ryteikköisistä metsistä ei yleensä pidetä. Näkyvyyden lisääntyminen puustoisessa metsässä lisää arvostusta tiettyyn rajaan asti. Näkyvyys ja selkeys tuovat turvallisuutta esimerkiksi taajamametsiin. Lahoihin ja kuolleisiin puihin suhtaudutaan vaihtelevasti ympäristöstä ja arvioijasta riippuen. Yleisesti kuolleita pysty- tai maapuita ei pidetä kovin esteettisenä, etenkin jos niiden tiedetään olevan ihmistoiminnan tulosta. Tutkimuksissa kuitenkin todetaan että luonnontilaisia tai ekologisista kohteita arvostettaisiin mahdollisesti enemmän, jos niiden todellinen, ekologinen merkitys olisi vastaajien tiedossa.

Mieltymyksissä voi tapahtua myös merkittäviä muutoksia ympäristötiedon ja ekologisten ymmärryksen lisääntyessä.

Ekologiset ja esteettiset arvot ovat tietyssä mielessä ristiriidassa keskenään. Taajamametsien kohdalla aiempien tutkimusten mukaan arvostettiin selkeitä alikasvoksesta raivattuja näkymiä, joissa ei näkynyt myöskään lahoja pysty- tai maapuita. Kuitenkin tiheät metsät ovat ekologisesti kestävämpiä kuin harvennetut. Gobsterin ym. (2007) mukaan ihmiset eivät välttämättä osaa vaistota luonnontilaisuutta. Toisaalta mieltymyksissä tapahtuu ja on tapahtunut merkittäviä muutoksia parissa vuosikymmenessä ympäristötiedon lisääntyessä ja tutkimustiedon tarkentuessa. Ekologinen tietämys on lisännyt luonnontilaisen ympäristön arvostamista. Tiedon myötä ikään kuin näemme luonnon ja sen ominaispiirteet uusin silmin.

Luontoharrastus lisää metsien luonnontilan arvostusta.

Luonnossa aktiivisesti liikkuvat ja sitä harrastuksenaan tarkkailevat suhtautuvat muita positiivisemmin metsän luonnontilaisuuteen. Aktiivisille luonnontarkkailijoille kelpasi vertailuryhmiä paremmin pensoittuneet, hoitamattomat metsät, sen sijaan harvoin ulkoileville kelpasi muita paremmin metsän harvennus ja vastaavasti muita huonommin lahoppukohteet. Myös nuoret ja pidemmälle kouluttautuneet näyttäisivät arvostavan jossain määrin enemmän luonnontilaisia ja hoitamattomia kohteita. Pidemmälle kouluttautuneet suhtautuivat varauksellisemmin metsän harventamiseen ja arvostivat enemmän lahoppuita kuin vähemmän kouluttautuneet. Ekologisen informaation lisääntyminen voi vaikuttaa luonnontilaisuuden ja etenkin kuolleiden pysty- ja maapuiden lisääntyneeseen arvostamiseen. Vanha sanonta ”kauneus on katsojan silmissä” olisikin nykytietämyksen mukaan lähempänä totuutta muunnoksena ”kauneus on katsojan aivoissa”. Luonnon ja maisemien kauneus ei ole yksin kohteen ominaisuus. Näkemys luonnonkauneudesta kiteytyy ajatukseen, jossa luonnon esteettisyys on yhdistelmä hahmottamista, tuntemista ja ihastusta.

Paikalliset ihmiset saattavat kiinnittää ympäristössä huomiota eri asioihin ja kokea maisemamuutokset eri tavoin kuin muut.

Luonnon kauneuden kokemiseen on merkittävä vaikutus myös havaitsijalla ja kohteen tulkinnalla. Ympäristön havainnoiminen on kokonaisvaltainen ja mutkikas, eri aistien muodostama fyysinen ja

psykykinen kokonaisuus. Maiseman kokeminen ja se, mihin ympäristössä kiinnitetään huomiota, on merkittävältä osalta sidoksissa alueen tuttuuteen ja arkimerkitykseen. Tuttu ympäristö puolestaan voi olla minuuden jatke, jolloin muutos siinä voidaan kokea muutoksena itsessä. Tuttuun ympäristöön tai paikkaan voi syntyä jopa riippuvuuden kaltainen suhde. Lapsena koettu metsäympäristö tuo mieleen mielleyhtymiä ja vaikuttaa mieltymyksiin myöhemminkin. Visuaalinen miellyttävyys ei aina riitä, vaan esimerkiksi maisemaan liittyvä historia sekä maiseman tarkoitus ja merkitys saattavat joskus olla katsojalle tärkeämpiä kuin ulkoiset piirteet. Esteettisyyden kokemisessa yhdistyvät siten ympäristön tarkastelun subjektiivinen ja objektiivinen puoli.

Miellyttävät maisemat saavat ihmiset liikkumaan

Metsämaisemat sijoittuvat maisemavertailuissa usein kaikkein miellyttävimpien näkymien joukkoon. Voimakkaat esteettiset ja luontoon liittyvät kokemukset luovat edellytykset myös kohteeseen kiintymiseen. Metsä voidaan kohdata myös toimintaympäristönä, jolloin arvostaminen perustuu siihen, miten hyvin ympäristö soveltuu tiettyyn toimintaan tai aktiviteettiin. Kauniit maisemat ja helppokulkuisuus saavat ihmiset liikkeelle. Tyypillisimpiä kodin läheisillä luontoalueilla tapahtuvia arkiulkoilumuotoja ovat kävely, lenkkeily, pyöräily, lasten kanssa ulkoilu ja koiran ulkoiluttaminen.

Luonnon monimuotoisuus ja sen säilyttäminen vaatii laajaa ekologista näkökulmaa

Luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen tarkoittaa ekosysteemien, ekologisten ja evolutiivisten tapahtumaketjujen sekä elinympäristöjen turvaamista. Järkevä tavoitteen asettelu tunnistaa monimuotoisuutta (lajit, alalajit ja kannat) sisältävät alueet ja turvaa näillä alueilla ympäristöolojen säilymisen otollisena luonnonvalinnalle ja yksiköiden levittäytymiselle.

Metsien tärkeät monimuotoisuutta edistävät rakennepiirteet ovat lahoavan puuaineksen jatkumo, vanhojen ja järeiden puuryhmien säilyminen ja erityisesti monimuotoisuuden kannalta tärkeitä ovat lehtipuut kuten haapa, raita ja marjapihlaja. Tärkeää on myös suojakasvillisuus ja mustikkapeitto. Kuuset tarjoavat suojaa ja elinympäristön monille lajeille. Linnaisten kuusistoinen metsä on kuusilajiston merkittävimpiä ydinalueita, joka ylläpitää myös laajemmin pienempien ympärillä olevien kohteiden lajistoa.

Vantaan laajimmilla metsäalueilla on vielä runsaasti metsäelinympäristöihin erikoistuneita harvinaisiakin lajeja. Näiden erikoislajien lajien osalta elinympäristöjen väheneminen on tärkein uhanalaisuutta aiheuttava tekijä. Meillä elinympäristöjen huono tila kytkeytyy metsien jatkuvaan laadulliseen heikkenemiseen ja tätä kehitystä on haastavaa havaita ja mitata, joten tarvitaan varovaisuutta ja suojelua.

Metsiemme käsittely ei ole ollut kestävä, sen kertoo monet ns. bioindikaattorit. Esimerkiksi Suomen luontotyyppien punaisen kirjan (Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018) mukaan Etelä-Suomen metsäluontotyypeistä lähes 80 % on uhanalaisia. Tämä johtaa siihen että metsälajeistamme runsas kolmasosa on uhanalaisia, joista eniten on selkärangattomien ja sienten eliöryhmissä. Näistä lajeista suurin osa (82 %) elää lehdoissa ja vanhoissa kangasmetsissä. Vantaalta löytyy runsaasti hyviä esimerkkejä uhanalaisista luontotyypeistä. Suurimpia syitä metsälajien uhanalaistumiselle ovat metsien uudistamis- ja hoitotoimet, elinympäristöjen muutokset (pirstoutuminen liian pieniksi laikuiksi, kytkeytyneisyyden puute, mikroilmastomuutos, kuluminen) ja maankäyttö eli rakentaminen.

Uhanalaistuvien populaatioiden elinkyvylle on tärkeää, että elinympäristöjen määrälle asetetaan tavoitteet myös paikallisesti ja maisematasolla. Paikallisesti on tärkeää ylläpitää elinympäristöjen vaihtelevuutta, mikä lisää uhanalaisten lajien elinympäristöjä ja keskittyy erityisesti laajempien metsäalueiden luonnontilaisuuden turvaamiseen.

Talousmetsien metsikkökuviotarkastelu ei ole ainoana oikea työkalu virkistysarvojen ja luonnon monimuotoisuuden arvioimiseen.

Metsikkökuvioihin perustuva metsätalous ohjaa toimintaa talousmetsien käsittein ja näkökulmasta. Metsikkökuviotarkastelu tuottaa automaattisesti omat käyttöohjeen, sillä jo sen visuaalinen esitystapa ilmaisee käsittelyn perusratkaisun, erilaiset hakkuut, harvennukset ja maaperän muokkaukset, mahdolliset ojitukset. Talousmetsänsäätelyä ohjaavat standardit ovat muotoutuneet osaksi metsänhoidon rutiineja, mikä on johtanut siihen että tietyt hoitotavat näyttävät vaihtoehtottomilta.

Metsätalous ja talousmetsät perustuvat metsikkökuvioihin, jotka ovat teräväräjäisiä, lähes vakiokokoisia ja puustorakenteeltaan homogenisoituja metsänhoidon yksikköjä, poiketen näin metsän luontaisesta rakenteesta. Luontaisesti metsän kasvupaikkojen väliset vaihtumat ovat vähittäisiä lisäksi kasvupaikan ominaisuuksien ja metsän rakenteen vaihtelu pienelläkin alalla on huomattavaa ja merkitsevää.

Metsä on ekosysteemi, johon vaikuttavat myös lähialueet, kuten metsien reuna-alueet, pienilmasto, vesitalous sekä tämän kokonaisuuden lukuisat ekologiset prosessit, joten tarkkarajaisilla metsikkökuvioilla näitä yhteyksiä voi olla vaikea havaita.

Metsikkökuvio on teknologinen työkalu joka mahdollistaa talousmetsien vakiokäsittelyt, mutta rajoittaa inhimillisiä ratkaisuja virkistysmetsissä. Teollisuusmetsätaloustilastaisten (konsulttiyhtiö Tapio Oy:n) ja asukkaiden ja metsäekologiiden maailmat eivät näissä yksinkertaistamisen käytännöissä ja aineisoissa oikein kohtaa. Mitä seurauksia metsäkuvioajattelulla onkaan käsityksiimme metsäluonnosta ja niistä monista uhanalaisista lajeista, joiden elinmahdollisuudet rajataan vallalla olevalla metsien standardikäsittelyillä pois.

Metsäluonto ja metsän tuntu säilyvät kun metsä jätetään enimmäkseen rauhaan, kehittymään omaa tahtiaan. Luontainen muutos on monimuotoisuutta lisäävä tapahtumaketju, jossa luontoarvoiltaan heikentyneet talousmetsikkökuviot ovat ennallistuneet toistuvien metsänsäätelyjen vähentyessä itsestään tärkeäksi osaksi arkiympäristöämme, rakenteellisesti ja lajistollisesti ja luontoarvojen suhteen monipuolisemmiksi monille lajeille sopiviksi elinympäristöiksi.

On myös hyvä huomata, että jokainen metsänsäätelykerta heikentää metsäluontotyyppin luontoarvoa. Metsä pärjää paremmin ilman metsänsäätelytoimenpiteitä.

Suojametsät

Lähimetsien ominaisuuksilta toivotaan vaihtelevuuden, luonnon monimuotoisuuden, kulkukelpoisuuden ja kulutuskestävyyden sekä turvallisuuden lisäksi myös näkö-, tuuli- melu- pölysuojaa. Metsä puhdistaa myös ilmaa ja suojaa monilta muilta pienhiukkasilta kuten haitallisilta typen oksideilta.

Asukastieto tulee nostaa ulkopuolisten asiantuntija-arvioiden rinnalle

Asukkaiden kokema laatu saattaa myös erota ammattilaisten käyttämästä viheralueuokituksista. Ympäristötiedon lisääntyminen muuttaa asenteita luonnontilaisuutta suosivaksi. Tutkituissa mielipaikkakuvauksissa ovat aiemmin jo korostuneet rauhallisuus, metsäisyys, luonnonmukaisuus ja laajat alueet. Asukastiedon perusteella on mahdollista löytää metsäisimmät metsät, hiljaisimmat paikat, eniten luontoelämyksiä tarjoavat alueet ja kauneimmat lähiympäristöt asukkaiden kokemina.

Vantaalla 6.2.2019

01640 Vantaa, p. ,

Kirjallisuus:

Hanski, I. K. 2006. Liito-orava ja metsätalous. Teoksessa Uusi metsäkirja. 2006. Jokinen R. ym. (toim.) Gaudeamus kirja. Oy Yliopistokustannus University Press Finland Ltd. HYY-yhtymä Helsinki.

Hanski, I.K: 2016. Liito-orava biologia ja käyttäytyminen. Metsäkustannus OY.

Jokinen, Ari. 2006. Metsikkökuvio artefaktina. Teoksessa Uusi metsäkirja. 2006. Jokinen R. ym. (toim.) Gaudeamus kirja. Oy Yliopistokustannus University Press Finland Ltd. HYY-yhtymä Helsinki.

Mönkkönen, M. 2006. Monimuotoisuuden suojelu: paikallisesti, kansallisesti vai globaalisti. Teoksessa Uusi metsäkirja. 2006. Jokinen R. ym. (toim.) Gaudeamus kirja. Oy Yliopistokustannus University Press Finland Ltd. HYY-yhtymä Helsinki.

Silvennoinen, H. 2017. Metsämaiseman kauneus ja metsänhoidon vaikutus koettuun maisemaan metsikkötasolla. Dissertationes Forestales 242. Metsätieteiden osasto Luonnontieteiden ja metsätieteiden tiedekunta. Joensuun kampus Itä-Suomen yliopisto.

<https://dissertationesforestales.fi/pdf/article7732.pdf>

Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. 2018. Luontotyyppien punainen kirja. Osa I tulokset ja arvioinnin perusteet. Kontula, T. & Raunio A. (toim) Suomen ympäristö 5/2018. Suomen ympäristökeskus ja Ympäristöministeriö.

Viikatepuisto 2018 Huomautus Vantaalle 15.11.2018

http://www.vantaa.fi/uutisia/ajankohtaiset_kaavat/101/0/134651

Viikatepuisto on pieni luonnon muotoisuuskohde parhaimmillaan.

Viikatepuiston rinnemetsässä on runsas lehtokasvillisuus: vuokkoja, taikinamarjapensaita, näsiä jne

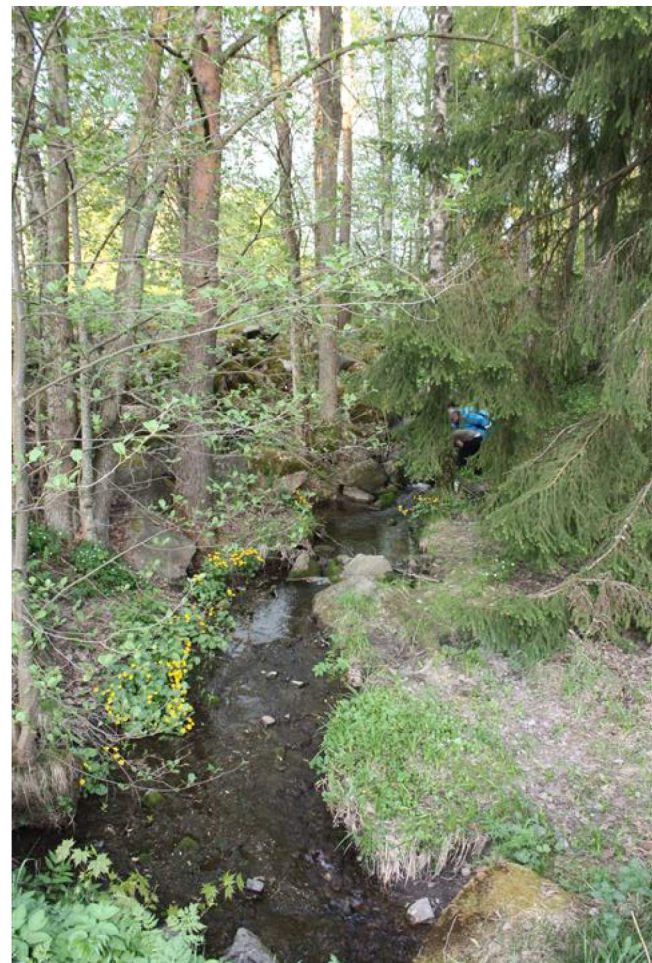

Lehtoalueella
lahopuujatkumo ja
järeitä vanhoja koivuja
ja kuusia sekä
monipuolinen järeähkö
haavikko.

Hämevaarankoski on lapsille kiinnostava lähiluontokohde.
Yllä tytöt leikkivät kosken kivillä. Oikealla isoisa uittaa
lapsenlapsensa kanssa kaarnavenettä koskea pitkin.

Koski kuohuaa.

Runsaasti näsiää kukassa keväällä.

Kuusien juurilla liito-oravan
papanoita.

Komeita maisemapuita Mänty.

Onko Vantaan taas tuhottava eräs Hämeenkyllän kauneimmista ja monimuotoisimmista metsäalueista? Viikatepuisto on keväisin useiden lintulajien pesimä ja ruokailualue. Sirkutus on huikeaa. Puiston suojasta hakevat turvapaikan myös monet eläimet kuten metsäkauriit, oravat ja jänikset. Nähty mm. metsäjäniksiä rusakkojen lisäksi. Kaiken kukkuraksi kosken vieressä olevien järeiden havupuiden tyvellä näkyy keväisin liito-oravien papanoita. Lienee siirtymäreitti ja suoja/ruokailualue.

Luulisi että luonnon monimuotoisuuden hävittäminen ei olisi kaupungin tavoite. Kauniin luonnontilaisen maiseman, joka liittyy kylän paikallisidentiteettiin - säilyttäminen sen sijaan olisi tärkeää.

Jos putkituksia tehdään, toivottavasti ne tehdään oikein ja ekologisista perusteista, maapohjaisina. Ei näin kuten alla kuvassa oleva tierumpu.

01640 Vantaa

p.
<http://meidanmetsamme.org/>
#meidänmetsämme

Asukasmielipiteet Linnaistenmetsän eheyden puolesta

Alkuperäinen ja ainutlaatuinen Linnaistenmetsä on asukkaille tärkeä henkireikä lenkkipolkuineen, eläimineen ja marjamaastoineen. Jossain vaiheessa pitää ottaa järki käteen ja miettiä mikä on arvokasta.

Verkkovetoomuksen allekirjoittajat haluavat, että Linnaistenmetsä säilyy yhtenäisenä ja eheänä luonto- ja virkistysalueena. Asukkaat ovat kirjoittaneet vetoomukseen henkilökohtaisia kokemuksiaan ja näkemyksiään metsän merkityksestä.

- **Allekirjoittajia 356 henkilöä!**
- **Asukkaiden viestejä valtuutetuille 189 kpl!**

Metsä terveyden ja hyvinvoinnin lähteenä

-Metsän merkitys ihmisen hyvinvoinnille on moneen kertaan osoitettu, eikä kerran kaadettua metsää saa enää takaisin.

-Metsä on tärkeä ulkoilualue kaikille lähiseudun asukkaille, jossa pääsee helposti ja nopeasti kosketuksiin luonnon ja eläinten kanssa. Metsässä voi liikkua jalkaisin, pyörällä ja hiihtäen. Siellä voi marjastaa ja sienestää. Tärkeä henkireikä kaikille !

-Lähimetsä on tärkeä ihmisten terveyden ja hyvinvoinnin kannalta. Se on tärkeä myös luonnon monimuotoisuuden säilymisen kannalta.

-Linnaisten lähimetsä on minulle erityisen tärkeä virkistysmielessä. Käyn joka syksy sienessä ja marjassa tässä pienessä, mutta hiljaisessa ja valloittavassa metsässä. Kävelen myös päivittäin koiran kanssa linnaisten metsässä ja rauhoitun arjen kiireessä. Tämä metsä on myös tärkeä metsäkauriiden asuinpaikka. Olen harrastanut myös geokätköilyä linnaisten metsässä. Älkää tuhotko rakasta lähimetsääni.

-Linnaistenmetsää ei saa tuhota, se täytyy säilyttää lähialueen asukkaiden virkistys ja ulkoilukäyttöön. Luonnolla on positiivinen vaikutus ihmiseen terveyteen niin fyysisessä kuin psyykkisessä mielessä. Ja mikään ei korvaa lähimetsän merkitystä, ei keinotekoiset puistot tai ”polut”. Säästäkää päättäjät Linnaistenmetsä lähiasukkaiden hyvinvointia lisäävään käyttöön nyt ja tulevaisuudessa.

-Metsien arvoa lähiasukkaille ei voi mitata rahassa. Säästäkää metsät eläimille ja alueen asukkaille rauhoittumisen ja virkistäytymisen paikkana. 15 min metsässä alentaa verenpainetta ja vähentää stressiä.

-Tärkeä ulkoilualue, johon tulen rentoutumaan

-Lähimetsässä sielu lepää ja stressitaso laskee. Metsä on ehdottomasti säästettävä alueen asukkaiden hyvinvoinnin vuoksi.

-Linnaisten ja Hämeenkyllän alati hupenevat metsäalueet ovat myöskin Espoolaisille tärkeitä virkistysalueita. Tämäkin kaavaluonnos osaltaan viestii piittaamattomasta asenteesta viimeisiä lähimetsiä kohtaan. Linnaistenkaan valtti ei ole täyteen rakentaminen, vaan alueen luonnonläheisyys.

-Virkistysalueiden hyötyjä ei voi rahassa mitata. Metsä on kaupunkilaisellekin tärkeä paikka kiireisen elämän vastapainona.

-Metsät ovat tärkeitä ympäristölle ja ihmisille. Ne luovat viihtyvyyttä ja elinvoimaa ihmisille ja eläimille. Säästäkää metsät olkaa niin hyvät!

-Toivoisin, että myös seuraava sukupolvi saisi nauttia tästä metsästä, josta olen kahden lapseni perheiden ja lasten kanssa saanut nauttia.

-Tiedän, että lähimetsä on monelle Linnaissa asuvalle todella tärkeä. Lähimetsän kaventamisesta on enemmän haittaa kuin hyötyä.

-Linnaisten metsä Vantaalla on hieno alue, kokoisekseen tosi hieno koko PK seudun huomioon ottaen, eikä sitä tuli kaventaa muutaman talon takia. Siitä kärsisivät sekä monipuolinen luonto eläimineen että asukkaat. Muutkin kuin Linnaisten asukkaat. Metsä on läheisten kaupunginosien asukkaiden - sekä Vantaalla ja Espoossa - tärkeä virkistysalue. Vantaan päättäjillä on nyt näytön paikka. Toteutetaanko 2000 luvun alun vanhentunein opein ja käsityksin laadittu yleiskaava runnomalla se asemakaavaksi. Vantaa kaikista kauniista puheista ja tavoitteista huolimatta kaavoittaa kestävän kehityksen oppien vastaisesti ja ilmastonmuutosta edistäen lisää autoilua ja vielä metsään. Vuonna 2017..

-Metsä merkitsee minulle kaikkea. Käyn siellä lähes päivittäin.

-Olen kauan liikkunut näissä lähimetsissä ,koiran kanssa ,sekä marjastanut,luonto on kuin toinen koti. Toivon todella,että päättäjät jättäisivät metsät rauhaan,.

-Erittäin hyvä mustikkametsä.

-Kyseinen metsä on minulle tärkeä virkistyskohde. Käyn siellä kävelemässä ja nauttimassa luonnonäänistä kiireisen ja meluisan arjen keskellä. Käyn myös mustikassa kyseisessä metsässä.

-Tämä metsäalue on virkistys, sienestys ja mustikka maasto ainoa lähialueella. Viime syksyn marjat on sieltä kerätty ja en ollut ainoa kerääjä.

-Metsä on tärkeä paikka, jossa sielu ja ruumis lepää ja pääkaupunkiseudulla tarvitaan tällaisia paikkoja rauhoittumista varten.

-Kesällä käyn juuri tässä metsässä myös poimimassa marjoja.

-Retkimetsä, sienimetsä, mustikkametsä, rauhoittava lähimetsä kaikkien Länsi-Vantaan asukkaiden iloksi pitää säilyttää.

-On tärkeää säästää suuria yhtenäisiä viheralueita virkistyskäyttöön. Perheeni käy marjastamassa ja ulkoilemassa Linnaisten metsässä.

-Lähimetsä, jossa voi esim sienestää. Kaikkea metsää ei tarvitse tuhota!

-Vantaan ja Espoon raja-alueella sijaitseva metsä tarjoaa monille mahdollisuuden päästä luontoon kotiovelta. Metsässä kulkevat marjastajat, sienestäjät, koiran ulkoiluttajat, maastopyöräilijät jne. rinta rinnan. Lähimetsän hyvinvointia edistävä vaikutus on korvaamaton meille kaikille. Saammehan jatkossakin odottaa palokärjen koputusta siinä tietyssä polun mutkassa ja hakea mustikat piirakkaan omasta metsästä jalkaisin.

-Metsä on alueen keuhkot ja toimii hyvinvoinnin kehtona alueella asuville asiakkaille oma perheeni mukaan lukien.

-Metsän kautta hengitetään !

-Entisenä Linnaisten asukkaana pidän erittäin tärkeänä Linnaisten lähimetsän säilyttämisen raikkaana hengitysaukkona Länsi-Vantaalla. Pähkinärinteen länsipuolelta jo kaadettiin lähimetsä ja se varmasti tuntuu hengitysilmassa.

-Pientalorakentaminen vie liikaa tilaa metsältä, joka on alueen keuhkot

-Metsäkaistaleet ovat elintärkeitä monenlaisten eläinten kuten erilaisten lintujen ja hyönteisten selviytymiselle runsaasti hakatulla kaupunkialueella.

Myös ihmisten virkistyskäytön takia metsät tulisi säästää. Metsässä kävelyn on todettu vähentävän stressiä. Olisi mieleetöntä kuvitella elämää alueella josta ei suhteellisen helposti pääse kävellen kotiovelta metsään lenkille. Lähimetsät ovat kaupungeille valttikortti asukkaiden houkuttelussa. Luulisi sen ainakin kiinnostavan.

T. Mahdollinen tuleva Vantaalainen

-Luonnon monimuotoisuus niin kasvien kuin eläinten osalta ja tietty, että ihmisten hyvinvointi kasvaa metsiä tarpoessa, se on kaikkien etu pitkässä juoksussa että on muitakin kuin lähiryteikkö, jonka läpi ei pääse ilman vesuria .

-Ulkoilulla luonnossa on niin valtavia psyykkisiä ja fyysisiä terveysvaikutuksia, että sen tulisi olla helposti tavoitettavaa mahdollisimman monille.

-Metsä on meidän happemme. Jos niitä ei ole meillä ei ole puhdasta ilmaa. Ja tämä metsä on virkistys ja luonnon oma terapian paikka. Lapsemme ja me tarvitsemme metsiämme ja tämä on upea paikka. Vastustan jyrkästi sen tuhoamista.

-Ulkoilen paljon alueella sekä yhtenäisiä isompia metsäalueita on pääkaupunkiseudulla enää vähän.

-Turvallinen, koska selkeä alue, joka rajoittuu isoihin teihin, joten aina löytää ulos. Silti riittävän iso, jotta kävelylenkillä pääsee "metsän sisään" jossa melusaate ei häiritse ja voi oikeasti rauhoittua ja rentoutua.

-Metsä on monelle, kuten itselleni, ainoa paikka jossa oikeasti voi olla rauhassa arjen keskellä. Marjastus, sienestys, liikkuminen, koirien ulkoilutus, lasten leikit.

Linnaistenmetsä, ulkoilu ja lähiliikunta

-Työpäivän jälkeen mikään ei ole rentouttavampaa, kuin lähteä ulkoilemaan luonnon keskelle. Mikäli kyseisiä viheralueita jatkuvasti pienennetään, en enää näe edes järkeä asua kyseisellä alueella.

-Linnaistenmetsä on kokonsa ja luonnon monimuotoisuuden puolesta ainutlaatuinen ulkoilualue. Liikun siellä usein koiran kanssa, ja se on lisäksi esim. maastopyöräilijöiden paljon käyttämä.

-Linnaisten lähimetsään olen tutustunut muutettuani Espoon Jupperiin 1984 sauvakävelyn kautta. Olen ex-aktiivipyöräilijä ja arvostan liikkumista metsäisessä luonnossa, joka periytyy syntymäseudultani Pohjois-Savosta. Tyttäreni on myös perinyt tavan liikkua Linnaisten luonnonrauhaisessa metsämaastossa lähes päivittäin. Linnaisten lähimetsä on antanut meille niin fyysisiä mielihyvän tuntemuksia kuin henkiselä puolella rauhoittavia fiiliksiä arjen kulkuun.

-Merkittävä virkistys- ja ulkoilualue, aktiivikäytössä kesät, talvet. Käyttäjien tekemät polut parhaimmillaan 2m leveitä: verrattuna moniin ulkoilualeisiin, joissa metsäpolut n. 30 cm leveitä kintupolkuja. Kertoo käyttäjämäärän paljoudesta: kävelijöitä, maastopyöräilijöitä, marjastajia, sienestäjiä, koirien ulkoiluttajia, juoksijoita, suunnistajia ym.ym. Maastopyöräilijät uusin ja kasvava käyttäjäryhmä. Tästä huolimatta voi kuljeskella omassa rauhassa.

-Linnaistenmetsä on yksi harvoja polkujuoksukohteita "eteläisellä" Länsi-Vantaalla. Polkujuoksen mieluummin säällisen alkuverkka siirtymän päässä kotoa, kuin siirryn aina autolla polun alkuun.

-Ulkoilemme paljon Linnaisten metsän poluilla, polkujuoksua koiran kanssa yms. Sienet ja marjat löytyy sieltä myös. Lähimetsä täytyy säästää, luonnon läheisyys on ollut yksi syy miksi tällä aluella asumme. Työpäivän jälkeen pääsee metsään rauhoittumaan, ilman että pitää autolla lähteä reissaamaan.

-Erittäin hieno ja mahtava ulkoilumaasto lenkkeilijöille, retkeilijöille, koiranulkoiluttajille, luontoretkeilijöille. Ainoa laatuaan ympäröivälle asujaimistolle. Luonnon monimuotoisuutta pitäisi vaalia siellä, missä ihmiset elävät, asuvat. Luonto on luonnollinen osa ihmisen hyvinvointia. Sitä ei pitäisi joutua hakemaan autolla kilometrien päästä!

-Ulkoilen usein metsässä. Ainoa kunnon metsä kävelyetäisyydellä kotoani. En halua alkaa kulkea metsään autolla.

-Näissä metsissä tulee lenkkeilyä paljon, metsä on sopivan kokoinen (toki voisi olla isompikin) ja se on järkevän matkan päässä kotoa.

Jos läheltä ei jatkossa löydy metsiä joutuu metsien luo siirtyä autolla, eikä sekään ole hyvä vaihtoehto.

-Vanhoja asuinalueita pitää säästää ja niiden lähimetsät asukkaiden virkistyskäyttöön. Kävellessä metsään!

-Lähin oikea metsä jossa ulkoilen koirien kanssa ja lenkkeilen usein. Harvassa alkavat olla näillä seuduilla. Ihminen tarvitsee tilaa ja rauhaa hengittää.

-Upea luonto, jossa on mahtavat lenkkeilymaastot, ei saa tulla tuhotuksi.

Lähimetsä on minulle erittäin tärkeä rauhoittumis- ja lenkkeilypaikka. Se on myös ainut isompi metsäalue, johon on kävelymatka kotoani.

-Päivittäin käyn metsässä lenkkeilemässä ja myös lasten kanssa. Kaupunkilaislapsillekin pitää olla luontoa, metsää eikä vain ajomatkan päässä.

-Luonto ja lähimetsät ovat tärkeitä sekä ihmisille että villieläimille. Luonnossa liikkumista on vaikeutettu jo nyt aivan liikaa, kun näitä lähimetsiä kaadetaan koko ajan lisää ja ihmiset joutuvat kulkemaan autolla että pääsevät metsään rentoutumaan. Siksi Linnaistenmetsä tulisi säästää, että alueella jo asuvat ihmiset voisivat jatkossakin päästä luontoon ajamatta autolla.

Linnaistenmetsä ja lähialueiden asukkaat

-Linnaistenmetsä on tärkeä osa virkistysaluetta paitsi vantaalaisille, myös Lintuvaaran, Leppävaaran ja Karakallion asukkaille.

-Linnaistenmetsä on tuhansien Vantaalaisten, Espoolaisten kuin myös Helsinkiläisten käyttämä virkistysalue.

-Entisenä lintuvaaralaisena olen huolissani metsäalan pirstoutumisesta ja pienenemisestä. Myös meluhaitat lisääntyvät metsän pienetessä.

-Hieno lähimetsä ja yhtenäinen viherväylä Espoosta Vantaan läpi pohjoiseen Espooseen, jota on nakerrettu vuosien saatossa

-Linnaisten puolelta ja Hämeenkylläntien itäpuolelta.

Säästääkää tämä yhtenäinen metsäalue tuleville sukupolville lähimetsäksi virkistäytymiseen luonnossa

-Säästetään Linnaistenmetsä. Siellä on kiva käydä sienessä ja ulkoilla. Tarvitaan myös tällaisia alueita. Osa metsää jo kaadettu, kun Pähkinärinteeseen kakkosalueelle rakennettiin. Älkää nyt kaikkea metsää hävittäkö.

-Aluetta käyttää muutkin kuin me Linnaistilaiset

-Jupperilaiset Pähkinärinteeläiset Hämevaaralaiset Lintuvaaralaiset + muut lähialueiden asukkaat

-Älkää viekö viimeisiä metsälenkkipolkuja pääkaupunkiseudulta!

-Me lähialueen asukkaat tarvitsemme jäljellä olevat viheralueet!

Ainutlaatuinen metsäalue, joka palvelee niin vantaalaisia kuin espoolaisia virkistyskäytössä. Alueen luontoarvoja tulee kunnioittaa.

-Metsä pitää säästää, koska se on tärkeä ulkoilu- ja virkistysalue lähiseudulla asuville ja sen monimuotoinen luonto tarjoaa mahtavat liikuntamahdollisuudet.

-Lintuvaaralaisena liikun viikoittain lähimetsissä ja jo nyt rakentaminen on merkittävästi pienentänyt niitä. Lähimetsät ovat kuitenkin todella tärkeitä asukkaille ja niitä tarvitsevat sekä lapset ja aikuiset virkistäytymisen, liikunnan ja mielenterveyden kannalta.

-Loistava lähiihhto-, kävely- ja retkeilyalue myös espoolaisille. Lintuvaaran alueen lähimetsät ovat jo rakennettu.

Linnaistenmetsä, lapset ja luontoyhteys

-Linnaistenmetsä tulee säästää, sillä se on lähialueen ainoa suuri ja monimuotoisuudessaan korvaamaton sekä sen eliöstölle, että lähialueen ihmisille. Millaiseen kuntaan haluaisitte lastenne kasvavan? Minä ainakin haluan, että lapsillani on turvallinen metsä, jossa voi tuntea todella olevansa luonnon keskellä, rauhoittua, virkistyä, harrastaa, marjastaa, sienestää, olla osa luontoa. Se on tulevaisuutta! Se on kestävä kehitys!

-Muutimme aikoinaan juuri tänne siitä syystä, että luonto on lähellä. Metsät ja pellot ympärillämme ovat antaneet kiireiselle ja stressaavalle työlle paikan paeta ja irtautua arjesta. Mieli lepää, kun pääsee luontoon kulkemaan ja ilman laatu tuntuu olevan täällä paljon parempi. Läheisten metsien monipuolinen ja vaihteleva luonto on ollut suuri ilo mm. ketunpoikasten, peurojen, lintujen (etenkin satojen mustarastaiden), suurten tammien ja soiden ja monen muun ansiosta. Haluaisin, että nämä metsät säilyvät myös tuleville sukupolville, jotta hekin kasvavat tutustuen luontoon heti takapihaltaan ja näin ollen oppivat arvostamaan sitä. Nämä metsät ovat myös kauttakulkupaikka eläimille, jolloin monimuotoisuus säilyy.

-Itse olen maalta kotoisin ja kasvanut luonnon läheisyydessä. Nyt minulla on kaksi lasta, joiden haluan oppivan myös arvostamaan luontoa ja näkemään sen kauneuden/ monimuotoisuuden. Käymme usein metsäretkillä tutkimassa kaikkea, mitä sieltä löytyy. Maailma on vaan liian karu paikka asua ja elää, jos metsät kaadetaan ja kivitaloja tulee tilalle.

-Säästetään lähimetsä lapsille

-Upea metsä aivan kodin lähetyvillä. Lapsille niitä harvoja kunnon metsiä..

-Tärkeä virkistys alue mm lasten kanssa retkeilyyn, koska helposti lähellä. Vastustan autolla luontoon siirtymiskulttuuria. Luontoon pitää päästä kotiovelta.

-Lähimetsä on tärkeä paikka, johon pääsee helposti rauhoittumaan. Linnaisten metsässä on hyvät sieni- ja mustikkamaastot. Siellä on kiva lenkkeillä ja ulkoilla lasten kanssa.

Metsähän on meidän maapallomme keuhkot! Kohta kukaan kaupunkilaisten lapsista ei ole ikinä nähnyt edes jänistä saati peuraa, pelottavaa!

-Lähimetsät ovat tärkeitä ihmisten virkistysten ja viihtyvyyden kannalta. Lisäksi ne ovat tärkeitä eliölajien elinympäristöjä, joita ei saa tuhota. Ihmisen rakentamisenhalu ja halu kaavoittaa ei saa polkea luonto-arvoja. Luonto on sitä arvokkaampaa, missä sitä on vähiten, elikkä kaupungeissa. Kaupunki-ihmisille on turvattu mahdollisuus saada kosketusta luontoon lähialueillaan. Tämän pitäisi olla jokaisen oikeus, ja lapsilla pitää olla paikkoja, missä voi saada kosketuksen lähiluontoon, josta voi saada virikkeitä ja eväitä kasvulle ja kehitykselle. Sen vuoksi on tärkeitä säästää lähimetsät.

-Lähimetsä on ollut koko ikäni paikka jossa on käyty retkillä, laskemassa mäkeä, hiihdetty, lenkkeilty ja maastopyöräilty. Tämä oli yksi kriteereistäni alueelle jäämisestä asumaan myös aikuisiällä. Toivon että lapseni saavat kokea saman, eikä metsää rakennettaisi rahan kiilto silmissä täyteen asuntoja tms. Tiedän lapsuuden ystäväistäni 4 henkilöä, jotka ovat myös jääneet "kotikonnuilleen" asumaan arvostaen tätä metsää todella paljon.

-Keskuspuiston kupeessa asuessa metsä kuuluu liki jokapäiväiseen elämäämme. Perheessä on kaksi vilkasta poikaa, joille metsä on paras paikka oppia luonnon ja elämän kunnioittamista.

- Metsä on tärkeä meille alueen asukkaille, niin Linnaisten, kun täällä Espoonkin puolella. Metsässä asuu myös paljon eläimiä, joille pitää suoda pala luontoa kaupungissakin. Taloja ja tontteja on jo aivan riittävästi, säästetään edes pala luontoa myös lapsillemme ja lastenlapsille.
- Lähimetsä on oivallinen paikka lasten leikeille, majojen tekemiselle ja retkille metsään, jossa voi syödä omia eväitä tai metsän eväitä, kuten mustikoita ja puolukoita sekä syksymmällä keräillä sienä.
- Mitä suurempi alue lähimetsää on, sen enemmän ihminen voi nauttia omasta lähimetsästään ja tutkia myös tuntemattomia reittejä. Sen olen huomannut, että lähimetsän metsäpolku on leveä, joten monet ihmiset kulkevat metsän polkuja pitkin joko muuten vaan tai retkeillen tai sitten työhön tai opiskeluihin mennessään tai ihan muuten vaan.
- Lähimetsä on perheemme virkistymispaikka. Siellä sienestetään, marjastetaan sekä ulkoillaan lasten ja koirien kanssa. Metsällä on valtavan tärkeä rooli alueen asukkaiden virkistäytymispaikkana. Lisäksi sen eläinlajisto, mm. Peurat, supikoirat ja ketut joutuisivat yhä ahtaammalle tiivistyvän asutuksen myötä.
- Ulkoilemme metsäalueella paitsi koiran, myös kahden pienen lapsemme kanssa. Kosketus luontoon ja metsäretkeily lähellä kotia ovat olleet asuinalueen paras puoli.
- Metsät ovat tärkeitä jälkipolville, jotka muutenkin vieraantuvat luonnosta

Metsäntuntu ja metsän eläimet

- Muutimme aikoinaan juuri tänne siitä syystä, että luonto on lähellä. Metsät ja pellot ympärillämme ovat antaneet kiireiselle ja stressaavalle työlle paikan paeta ja irtautua arjesta. Mieli lepää, kun pääsee luontoon kulkemaan ja ilman laatu tuntuu olevan täällä paljon parempi. Läheisten metsien monipuolinen ja vaihteleva luonto on ollut suuri ilo mm. ketunpoikasten, peurojen, lintujen (etenkin satojen mustarastaiden), suurten tammien ja soiden ja monen muun ansiosta. Haluaisin, että nämä metsät säilyvät myös tuleville sukupolville, jotta hekin kasvavat tutustuen luontoon heti takapihaltaan ja näin ollen oppivat arvostamaan sitä. Nämä metsät ovat myös kauttakulkupaikka eläimille, jolloin monimuotoisuus säilyy.
- Monimuotoinen ja eläväinen ekosysteemi, erilaista kasvillisuutta ja metsää pienellä alueella: vehreää lehtometsää, hämyistä kuusikkoa, kaunista koivikkoa, kangasmetsää ja kallioita, suota, puroja jne. jne. Harvinaisia lintuja, mm. kultarinta, palokärki. Lenkillä voi nähdä yllättävän paljon eri eläimiä; bongattu kauriita, peuroja, jäniksiä, kettuja, villisikoja, lumikko, hirviä.... huhut kertovat mäyristä.
- Olen entinen Linnaislainen ja käyn edelleen viikoittain Linnaississa virkistäytymässä, mihin tarkoitukseen metsä on mitä parhain paikka. Erityisesti haluaisin metsää suojeltavan kuitenkin sen monipuolisen, osin uhanalaisenkin lajiston takia.
- Lähimetsä pitää säästää metsän eläimille, joita alueella on ilmeisen runsaasti, sekä ihmisille ja heidän lemmikeilleen virkistysalueeksi.
- Tämän päivän tehorakentaminen vie viimeisenkin mahdollisuuden nykyajan lapsilta lähialueetkeilyyn sekä mahdollisuuteen tutustua kaupunkimetsien elämään ja eläinkantaan.
- Alueen yhä tiivistyvän asuntorakentamisen keskellä Linnaistenmetsä on ainutlaatuinen virkistys-, liikunta- ja luontoelämysalue, joka yllättää monimuotoisuudellaan.
- Lähialueella on metsää ja se tekee siitä kodin. Juuri on pähkinärinteeseen monet kerrostalot rakennettu ja metsää kaadettu siinä samalla. Rakentakaa muualle, älkääkä tuhotko toisten metsiä ja liikuntamahdollisuuksia. Linnaississa käyn joskus ulkoiluttamassa koiraa ja lenkillä koska se on hyvää seutua ja rauhallista.
- Oma pesä on metsässä

-Viihtyvyyden, monimuotoisuuden, elämistön rikkauden vuoksi. Tarvitsen metsää ympärilleni nautiakseni sen tuomasta rauhantunteesta ja tuoksusta!

-Metsä on tärkeä hyvinvoinnille ja koiran kanssa on mukava kulkea metsäpolkuja pitkin. Alueella on paljon kauriita, joiden elintila on nyt jo jäänyt surullisen pieneksi.

-Lähimetsässä saa kuunnella metsän ja eläinten ääniä, kun sinne syvemmälle menee, mutta tien lähettyvillä ja jonkin matkaa tästä, ei oikeastaan kuule kuin autojen ääniä. Lähimetsä on paikka, jossa voi rentoutua ja rauhoittua kaiken kiireen ja metelin keskellä. Lähimetsää tulisi olla riittävästi ja tilaa meille kaikille oleskella sekä harrastaa.

-Täydennysrakentaminen ei voi ulottua arvometsiin (uhkana rikkaalle lajistolle), sekä ihmisille arvokkaille lähivirkistysalueille.

-Metsää pitää säästää eläimille

Asutusta sinne, missä ihminen on jo pilannut luonnon.

-Linnaistenmetsä on enää pieni osa lähiluontoa. Nyt sekin ollaan viemässä. Ylirakentaminen laskee asuntojen hintoja.

-Alueen rauhallisuus menee, tulee läpiajo liikennettä, on kaavoitettu suojelualueeksi, alueella liito-oravia, metsäkauriit /ketut /lumikot varmasti poistuu metsästä

Metsästä elämäkokemuksen syvällä rintaäänellä

-25 vuotta lähialueella (Hämeenkylä, Rajatorppa, Pähkinärinne) asuneena, arvostan alueen luontoa metsineen ja peltoineen. Metsät ovat alueen henkireikä ja antavat mahdollisuuden nauttia luonnosta. Jättäkää meille edelleenkin se mahdollisuus tänä tehorakentamisen aikana.

-Vanhana asukkaana käyn kyseisessä metsässä edelleen lenkillä, siellä liikkuessani mieli lepää eikä vastaavaa paikkaa ole löytynyt mistään lähialueilta.

-Täällä on kaadettu ihan riittämiin metsiä. Säästäkää luontoa ja ihmisten ulkoilupaikkoja. Johan täältä kohta happi loppuu, kun ei ole muuta kuin rakennuksia. Nyt selvitetään, kuka päättäjistä on tämän puolesta ja ketkä vastaan!

-Kannatan ehdottomasti ehjän metsäalueen säilyttämistä tuleville sukupolville. Älköön Vantaa ahneuksissaan tuhotko alueen keuhkoja ja sielua. Kaikkea vanhaa ei pidä vimmaisesti hävittää. Ei tehdä samaa virhettä kuin Helsinki tuhotessaan keskustan vanhat upeat korvaamattomat rakennukset. Luonto on rakennuksiakin arvokkaampi ja paljonkin vaikeammin korjattavissa kun se kerran on tuhottu. Linnaisten metsällä on mittaamaton arvo nykymuodossa. Muutaman tontin hinta nousee pilviin. Olen asunut Pähkinärinteessä vuodesta 1982 ja nykyisellä rakentamismenolla tällä alueella ei ole enää mitään syytä eikä arvoa asua. Valitettavasti en ole ainoa joka näin ajattelee. Katse kohti vihreämpiä alueita ja niin ettei metsiä tuhota.

Metsästä valtuutetuille

-Vantaan täytyy noudattaa omaa strategiaansa, lähiluontoa täytyy vaalia ja asukkaiden mielipidettä on kuultava. Lähiluonnon säilyttäminen on erittäin tärkeää nykyisten ja tulevien sukupolvien hyvinvoinnin kannalta. Nyt on aika lunastaa lupaukset!

-Nyt vasta avasin koneen, kun vinkkasit. Pidän myös metsää merkittävänä ilman laadun takia. Edellinen rakentaminen toi alueelle runsaasti pienhiukkasia, sen näki jo ikkunoistakin. Ulkoilualueena metsä on seudullinen, jonne tullaan kauempaakin, sen osoittaa jo kuluneisuuskin. Vantaan pitää kartoittaa kaikki mahdolliset asuntorakentamiseen sopivat

alueet, Linnaistenmetsä ei suinkaan ole sopivin. Päättäjien tulee ymmärtää jo viimeistään nyt, mikä merkitys luonnolla on, eikä vain selitellä juhlapuheissa. Puolueiden tavoiteohjelmissa ollaan varmaan valmiita ja myös sitoutumaan rakastamaan luontoa hamaan tulevaisuuteen. Ehkä niistä löytyisi vinkkejä joita voisi noukkia, miten kok ja sd pitävät luonnon puolta.

-Alue on tärkeä lähivirkistysalue niin Linnaisten, Hämevaaran kuin Hämeenkyllän asukkaille. Tehdyn selvityksen tuloksia suojeluarvosta tulee kunnioittaa.

-Lähimetsä on säilytettävä siksi, että on ihanaa mennä lähimetsään kävelylle kiireisen työpäivän jälkeen tai rauhoittumaan jos ajatukset ja stressi painaa mieltä. Metsässä rentoutuu ja voi olla oma itsensä ja läsnä kotiin palatessa. Myös Linnaistenmetsän monimuotoisuus on vertaansa vailla. Vantaan kaupungin päättäjät ajatelkaa asukkaiden, luonnon ja eläinten parasta. Säästäkää Linnaistenmetsä! Kiitos!

-Ihana lähimetsä pitää säästää niin eläinten kuin ihmisten hyvinvoinnin takia. Kaikkea ei mitata rahassa ja kestävä kehitys on huomioitava.

-Meillä on loistavat ulkoilu, sienestys ja marjastus paikat, joten missään nimessä ei uusia asuntoja -alueelle!

-Rakentaminen vaikuttaa vääjäämättä myös suojeltuun Ukonsuon alueeseen. Lisäksi alue on hyvin suosittu ulkoilualue.

-Pitää säästää ehdottomasti ! Ulkoilu maastona, lenkkeilijät käyttä , suunnistajat harjoittelee, lintu ihmiset bongaa, kauriita ja peuroja, siis oikea henkireikä ja viherkeidas !!!

-Ulkoilu- ja luontoliikunta-alue joita ei ole jäljellä liikaa. Säästetään tämä!

-Koska metsää ei ole ikinä tarpeeksi.

-Arvokas virkistysalue! Lounais-Vantaalle on jo tähän mennessä rakennettu liikaa asuintaloja. Tuo metsä täytyy säästää!

-Metsä on mahtava ulkoilualue jota käytän lähes päivittäin. Olen muuttanut alueelle nimenomaan luonnon takia ja toivon metsien pysyvän metsinä.

-Todella tärkeä virkistys - ja ulkoilualue . Läpikulkuliikenne veisi rauhallisuuden koko asuinalueelta.

-Alue on todella kaunis ja siellä liikkuu paljon eläimiä. Haluaisin säästää metsän, koska käytän sitä paljon ulkoiluun, ja pidän sen luonnosta. Mielestäni Vantaan pitäisi keskittyä radanvarsialueiden kehittämiseen, jossa on paljon potentiaalia ja se edistää kestävä kehitystä. Radan varrelta on myös nopeat yhteydet ympäri maan. Espoo onko hakannut arvokkaat maansa tonteiksi ja tämä metsä on ainoa lähimain, jossa eläimet vielä viihtyvät. Siksi toivoisin metsän säästämistä.

-Suurimman osan elämäni Vantaalla asuneena käyn edelleen Linnaisten metsässä usein ja olemme katselleet asuntoa siltä alueelta. Itselleni tärkeintä on päästä luontoon - metsäpoluille. Jos metsät viedään, ei alueella ole enää arvoa.

-Ihan ilmastomuutoksen hidastamiseksi metsää ei pidä ottaa rakennuskäyttöön enää ollenkaan.

-Merkittävä seudullinen luontoalue direktiivilajeineen ja tärkeä lähivirkistysalue asukkaille. Vantaa haluaa kaavoittaa autoiluun perustuvan saarekkeen 2017.

-Ihmettelen nykyistä vimmaa rakentaa luontoon ja viherviihtyisyyteen liittyville alueilla. Tilaa niin Vantaalla kuin muuallakin on pilvin pimein rakentaa jo valmiille infrastruktuurialueille. Esimerkiksi radanvarsialueille, pääradan varteen, länsiradan sekä uuden kehäradan alueille. Jos Linnaisten alueelle rakennetaan tämän suunnitelman mukaisesti, menetetään ikuisiksi ajoiksi tärkeät ja kaikille asukkaille merkittävät luontoalueet.

Wikipedia kertoo Linnaisten luontoalueista mm. näin:

"Luonto on hyvin monipuolista ja maasto vaihtelee tammilehdoista kallioisiin, kuiviin kankaisiin ja tiheisiin, vanhoihin kuusimetsiin. Alueen eteläreunalla väitetään olevan myös Suomen syvin rahkakerros. Luonnon puolesta arvokkaita alueita Linnaissa ovat muun muassa Pitkäljärven kosteikkoalue pohjoisosassa, Tuomelan tammimetsä ja Furumossenin suoalue itäosassa ja Gubbmossenin suoalue eteläosassa Vantaan ja Espoon rajalla.[6] Linnaisten metsistä löytyy yhä Aurora Karamzinin aikaisia villiintyneitä istutuksia".

-Vantaalla on paljon maata kaavoitettavaksi ja Linnaisten infra ei riitä lisärakentamiselle. Säästetään hyvä virkistysalue koko Länsi-Vantaan hyväksi.

-Kaavoitettava alue kattaa merkittävän osan lähivirkistysalueesta, jossa länsi-vantaalaiset ja Espoon lähialueet (mm. Jupperi, Laaksolahti, Karakallio) ulkoilevat, marjastavat, sienestävät ja urheilevat mm. suunnistaen ja ulkoillen. Jäljelle jäävät metsä-alueet ovat soisia ja vaikeakulkuisia, joiden hyödyntäminen virkistyskäyttöön on vähäisempi.

-Arvoisat Vantaan kaupungin päättäjät! Lähimetsä on tärkeä alue asukkailleen, joilla ei ole halua saastuttaa luontoa ajamalla matkojen päähän kansallispuistoihin. On myös henkilöitä, jotka eivät omista autoa ja haluavat kulkea metsässä kuulemassa käen kukuntaa tai tuulen huminaa, niin siihenhän antaa parhaan mahdollisuuden lähimetsä, joka on suuri alueeltaan, jossa ei liikenteen melu peitä alleen metsän ääniä. Lähimetsän suojelulla vähennetään myös ilmastomuutoksen vaikutuksia.

-Metsä on kaupungin keuhkot!

Paras hyötyliikuntapaikka, johon lähiseudun ihmiset pääsevät liikkumaan ilman autoja ja julkisia.

-Viimeiset metsät, jotain järkeä päähän.

-Länsi- Vantaan alueelle on rakennettu paljon asutusta lähivuosina ja luonnon varaisten metsiä määrää valitettavasti surutta pienennetty. Rakennetut puisto ja viheralueet eivät korvaa arvokasta metsää.

-Tärkeä ulkoilualue myös Espoon asukkaille. Tämä on se viimeinen lähiseudun metsistä, jonka olen kuvitellut säilyvän Kehä II:n jatkon jälkeenkin. Sitten kun loputkin metsät rakennetaan, joudun muuttamaan pois.

-Luontoa tulee säilyttää lähietäisyydellä, metsät tällä alueella ovat upeat!

Metsä on ainutlaatuinen, sitä ei saa takaisin. Se puhdistaa ilmaa ja mieltä. Koko Jupperi-Laaksolahti-Linnainen menettää merkityksensä luonnonläheisenä paikkana jos tuo metsä tuhotaan. Ei ole varaa pk-seudulla menettää tätä.

-Luonnonläheisiä lenkki/ulkoilumaastoja muutenkin liian vähän.

-Miksi kaikki kaunis luonto pitää tuhota rakentamalla täyteen? Lisää vaan yksityisautoilua ja saastetta kaikessa muodossa. Ja turvattuutta vielä niin rauhallisessa paikassa.

-Kun metsään haluan mennä, niin kävelymatkan päässä on juuri Linnaisten alue, sieltä löytyy marjat, sienet ja parhaat ulkoilumetsät. Luulisin, että Pähkinärinteent ympäristöstä löytyy valmiimpia asumisalueita Vantaan kaupungille.

-Tärkeä virkistysalue. Kehäradan varrelle kannattaa mieluummin rakentaa!

-Asutuksen lähellä olevat metsät ovat luonnon antama rikkaus Suomelle, josta monet saavat nauttia ja sitä ei saa tuhota. Rakennusmaata löytyy kyllä muualtakin esim. purkkaa hometaloja ja rakentakaa tilalle uusia terveitä taloja.

-Virkistysalueiden tulee olla kodin lähellä, eikä automatkan päässä. Alueilla asuu paljon lapsiperheitä ja asuinalueiden pienenä (nykyisen kokoisina) pysyminen pitää alueen turvallisempaan. Alueilla asuu todella paljon koiranulkoiluttajia, jotka nauttivat metsistä päivittäin, mikä varmasti vaikuttaa positiivisesti hyvinvointiin. Näiden lisäksi tietenkin muut ulkoilijat.

-Linnaistenmetsän arvo on selitetty hyvin tämän vetoituksen laatijoiden toimesta. Alue ei ole nykyiselläänkään kovin suuri ja sitä pitäisi ehdottomasti vaalia sen monimuotoisuuden ja virkistyskäyttöarvojen vuoksi.

-Asutusalueen läheisyydessä pitää olla myös metsää, koska se sitoo ilmansaasteita ja parantaa siten hengitysilmaa. Metsän virkistyskäyttöä on myös tutkittu ja todettu metsä siihen tarpeelliseksi.

-Kaupunkirakennetta ei saa tiivistää liikaa, vaan isompia metsäalueita täytyy säästää virkistyskäyttöä varten. Myös luonnon monimuotoisuuden säilymien on tärkeää myös kaupunkialueella.

-Meidän lenkkeily- ja sienimetsä pitää säästää

-Metsä on ainutlaatuinen!

-Uuden asuntoalueen kaavoitus metsään, alueelle jossa ei ole infraa eikä palveluja, tuntuu järjenvastaiselta. Vuosi 2017 oli Vantaalla kaiken lisäksi lähimetsävuosi, mikä sotii myöskin kaavoitusta vastaan. Miksi ihmeessä Vantaa ei rakenna lähelle valmiita palveluja, junaradan varteen, mistä ihmiset pääsevät liikkeelle myös julkisilla? Tällä hetkellä Linnaisiin pääsee yhdellä bussilla, joka sekään ei kulje viikonloppuisin. Vantaa suorastaan kannustaa yksityisautoiluun rakentamalla tällaiselle alueelle. Jokainen uusi talo tuo mukanaan ainakin yhden, todennäköisesti kaksi autoa, joilla kaasutellaan töihin, viemään lapsia kouluun ja harrastuksiin sekä kaappoihin, joita niitäkään ei ole kuin 2,5km päässä. Kokonaisuudessaan kaavaratkaisu on ympäristön kannalta huono, suoraan sanottuna häpeällinen.

-Arvokas lähimetsä on säästettävä jälkipolvienkin virkistykseksi. Rakentamiseen paremmin sopivaa maata ja parempien liikenneyhteyksien ja valmiiden palvelujen läheltä löytyy Vantaalta runsaasti. Näin monimuotoista luontoa ei tule uhrata rakentamiseen.

-Linnaisten ja Hämeenkyllän ympäristön metsä on asukkailleen ja kauempaakin tulevilla todella arvokas. Oman kotini ympäristö on menettänyt melkein kaikki pienemmät metsät, minkä vuoksi usein lähdän lenkkeilemään vanhempien kodin ympäristöön. Metsien arvoa ei kannata aliarvioida!

-Linnaistenmetsä kannattaa, ja pitää, säilyttää kokonaismetsänä kasvien, puiden, eläinten ja ihmisten takia

-Viime vuosina Vantaa on tuhonnut Pähkinärinteestä jo nyt paljon metsää ja vaikuttanut negatiivisesti alueen viihtyvyyteen. Linnaistenmetsä on aktiivisessa virkistyskäytössä lähialueen ihmisille (sienestys, maastopyöräily, lenkkeily).

-Vantaan pitäisi ensin parantaa alueen liikennejärjestelyt (Rajatorpantien ruuhkat) sekä päiväkotit ja kouluongelmat. Tälläkin hetkellä koululaiset eivät pääse lähimpään kouluun vaan sijoitetaan milloin minnekin. Väestöennusteen mukaan jo pelkästään Hämeenkyllän alueelle olisi tulossa n. 500 hlöä lisää kolmen vuoden sisällä. Alueen nykyiset ongelmat eivät katoa sillä että alueelle rakennetaan vielä lisää asuntoja.

-Täytyy jättää tilaa ihmisille elää ja hengittää, samoin myös eläimille. Miten ihmeessä edes viemäroinnit voidaan toteuttaa, kun taloja vierivieressä joka puolella pääkaupunkiseutua. Mieluummin liikenneyhteydet paremmiksi ja laajennetaan työaluetta, eli mahdollistetaan työn ja palveluiden avulla uudet asuinalueet.

-Vihreää metsää on arvostettava, aivan kuten myös alueen asukkaita ja eläimiä. Kaikkialle ei todellakaan ole sopivaa rakentaa. Iso ei hankkeelle!

-Vantaalla riittää rakennettavaa joutomaata monella muullakin alueella, esim. Porintien varrella.

-Keimolanmäki kaadetaan paljaaksi. Suren sitä että vain yhden kesän ehdin nauttia metsälenkeille pääsystä heti kodin liepeiltä. Ihmiset ovat muuttuneet ärtyneemmiksi ja eristyneisyys ahdistaa. On vain yksi väylä jota kulkea edestakaisin. En toivo samaa muille.

-Alue on tärkeä yhdyskäytävä Keski-Espoon metsien ja laajempien metsäkokonaisuuksien välillä. Estääksemme metsien pirstaloitumista, olisi Linnaistenmetsä säilytettävä.

-Viime vuosina näiltä lähiseuduilta on kaadettu aivan liikaa metsää ja rakennettu tilalle asuintaloja. Ennen niin vihreä Pähkinärinnekin on nykyään todella ruma betoniviidakko lukuunottamatta Lammaslampea. Älkää nyt ihmeessä tuhotko Linnaisten alueenkin metsää! Jossain vaiheessa pitää ottaa järki käteen ja miettiä mikä todella on arvokasta. Uusiorakentamista on aivan liikaa tällä alueella. Arvokasta metsää tulee suojella, ei tuhota!

-Taajamametsä alueet pienenee kaiken aikaa...metsiä tarvitaan!!

-Luontoarvoja ja asukkaiden virkistyskäyttöä ei pidä mitätöidä. Kaikkea ei tarvitse rakentaa umpeen!

Ensin viedään koulu ja sitten metsä. Länsi-Vantaan ja sen lähimetsien kaltoin kohtelun tulee loppua. En halua menettää kaunista metsäämme.

-Tärkeä lenkkeily -ja virkistyspaikka alueen asukkaille. Alueelta on jo kaadettu aivan liikaa metsää, nyt tuhoamiselle on tultava loppu.

-Kaunis ja rauhallinen maalaismaisema, johon on hyvä koirienkin kanssa lähteä lenkille. Metsät on hyvä paikka virkistäytyä ja Linnaisten metsät omaa monipuolisia kasveja, polkuja, puroja ja lukuisia eri maisemia. Vapaalan metsät on lähes kaikki tuhattu jo asunnoille ja on sääli että kaikki luonnontilassa olevat lähialueet kaavoitetaan ja rakennetaan täyteen. Tuntuu harmilliselta, että ihmisen yhteys luontoon tehdään vain vaikeammaksi.

-Metsä on alkuperäinen, ainutlaatuinen yhtenäinen metsäalue Kehä III eteläpuolella. Alue soveltuu sijaintinsa puolesta huonosti kestävä kehityksen periaatteen asumiseen: kaukana joukkoliikenteestä ja palveluista. Kaikki liikkuminen perustuu käytännössä yksityisautoiluun.

Allekirjoittajien kotipaikka (Vantaa 184, Espoo 153, Helsinki 14, muut 5).

Linnaisten omakotiyhdistys ry.

5.2.2019

Tekninen lautakunta
KIRJAAMO
Asematie 7
01300 Vantaa

MUISTUTUS LINNAISTENMETSÄN METSÄSUUNNITELMAAN

Linnaisten metsäalue on luokiteltu sijainnin, laajuuden, arvokkaiden metsäelinympäristöjen ja vaateliaan lajiston näkökulmasta jopa valtakunnallisesti merkittäväksi luontokohteeksi Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piirin ja Vantaan yhdistyksen mukaan. Tämän lisäksi metsäalueen seudullinen virkistysarvo on erittäin merkittävä kaikessa monipuolisuudessaan.

On hyvin valitettavaa, että metsäalueen itäisiä osia on jo heikennetty voimakkaasti harvennus/poimintahakkuin ja sähkölinjojen kohdalla metsäaluetta on kaadettu jopa vasten luonnonsuojelualuetta. Linnaisten asemakaavasuunnitelma vie tärkeän virkistyksellisen osan metsän länsilaidalta ja nyt nämä hakkuusuunnitelmat uhkaavat heikentää entisestään monia tärkeiksi koettuja ja arvokkaiksi inventoituja reuna-alueita ja niiden monipuolista lajistoa.

Suunnitelmassa on hyvää se, että osa kuvioista on jätetty metsänhoidon ulkopuolelle, avohakkuuta ei ole ja eri käsittelyt on kohdistettu muutamissa paikoissa vain osakuviolle. Metsäkuviotarkastelun lisäksi on huomattava metsien tuottamat ekosysteemipalvelut ihmisille kuten esimerkiksi erilaiset suojavaikutukset (tuuli-, melu-, pöly- ja näkösuoja jne.) sekä luonnon monimuotoisuutta turvaavat että sitä lisäävät ominaisuudet, kuten pienilmaston pysyvyys, tiheiköt ja lahopuujatkumo.

Pidämme tärkeänä, että metsän kehittäminen virkistysalueena perustuu kulutusta kestävän ja turvallisen polkuverkoston kunnostukseen ja ylläpitoon näkyvyys huomioiden sekä erityisesti ympäröivän luonnon monimuotoisuuden turvaamiseen ja lajiston elinympäristöjen kehittämiseen niille suotuisaksi.

Linnaisten metsäalueella on paljon erilaisia luontoarvoja uhanalaisista metsäluontotyypeistä direktiivilajeihin. Pesimälinnustoltaan alue on poikkeuksellisen rikas ja metsän reuna-alueet ovat lintujen lisäksi myös Vantaan lepakoiden eräitä ydinalueista. Liito-orava on yksi Linnaisten metsän merkittävimmistä luontoarvoa lisäävistä lajeista. Liito-oraville sopivien metsäalueiden säästäminen ja kehittäminen suotuisaksi, on mielestämme eräs tärkeimmistä huomioon otettavista seikoista.

Hakkuu- ja hoitotoimenpidesuunnitelmassa esiintyy joitain ristiriitaisuuksia asetettujen tavoitteiden välillä sekä muita kestävyysongelmia. Linnaistenmetsän alueella on ehdottomasti liikaa käsittelyä ja erityisesti Linnaistenmetsän luoteisosassa on turhia häittähavennuksia. Havennushakkuut ovat näiden suunnitelmien se osa, joka ei sovellu biologista monimuotoisuutta ylläpitävien ydinmetsäalueiden ja niiden suoja-alueiden (metsän reunat) luontaiseen kehitykseen. Ne ovat sopimattomia kaiken kaikkiaan Vantaan laajempien virkistys- ja retkeilymetsien kuten Linnaistenmetsän kehittämiseen.

Yhä useammat ihmiset kokevat havennushakkuut ”metsäntuntua” häiritseviksi, turhiksi ja monin tavoin haitallisiksi. Metsäkoneiden jättämät ruhjeet ja maastojäljet ovat haitallisia puustolle, maaperän vesitaloudelle ja hakkuiden jälkeen alueet ovat pitkään virkistystarkoitukseen sopimattomia. Myös luontoarvot kadotetaan metsänhoitotöiden seurauksena.

- 2/3 esitetyistä havennuksista on täysin turhia ja/tai jopa luontohaitallisia. Pääsääntöisesti sekapuustoihin metsiin esitettyt havennukset ovat haitallisia ja turhia.
- Suojelualueiden reunoihin on esitetty erilaisia haitallisia toimenpiteitä.
- Luo-alueille ja direktiivilajien esiintymisalueille on esitetty haitallisia toimenpiteitä.
- Muihin luonnon monimuotoisuuden ja luonnontilaisuuden kehittymisen kannalta otollisiin kohteisiin on esitetty haitallisia toimenpiteitä.

Silatieen metsät: metsäkuviot 1020, 1021, 1024, 1027 ja 1029

Silatieen taustametsät ovat paikoin vanhapuustoisia monilajisia suojametsiä ja metsälajiston suojaisia elinympäristöjä, sillä käyttöpaine on vähäinen. Alueella on kahden metsäpolun lähtöpaikka.

Kuviot 1017-1018

Metsikkö sijaitsee Ohjasrinteen ja Silatieen välissä. Esitetty pienpuuston hoitoa 2019.

Varttunut lehtomainen kangas, mahdollisesti uhanalainen luontotyyppi (NT) silmälläpidettävä.

Metsikössä on

vanhoja kilpikaarnamäntyjä 140 v+, kuusia 100 v+ rauduskoivuja, marjovaa pihlajaa.

Suojametsikkö, jossa tarvitaan myös pienpuustoa ja suojatiheikköjä erityisesti lintulajistolle.

Ylispuut haukkojen ja korppien tähytyspuina. Tammia Linnaisissa on joka paikassa. Liika

avoimuus heikentää metsän toivottuja ominaisuuksia. Osa eteläpuolen kuusista on huonokuntoisia.

Alue ei ole ulkoilumetsä. Pienpuuston poisto on aika turhaa. Reunojen marjovaa pihlajaa on

säästettävä.

Kuvio 1019

Pieni metsikkö sijaitsee Valjaskujan ja Ohjasrinteen välissä. Kuviolle on esitetty pienpuuston hoitoa 2021. Puusko on monimuotoista eri-ikäistä sekametsää vanhoja kilpikaarnamännillä 140 v+ haapoja, pihlajaa, raitaa. Tämä on asukkaille tärkeä suojametsikkö ja linnuille pesimäalue, siellä on runsaasti lintuja, pönttöjä, joten tiheiköt tarpeen. Keskellä kulkee kapea polku. Pienpuusto saisi jäädä suojaamaan ja lisäämään monimuotoisuutta, aikanaan metsikkö harventuu itseksensä. Useat Valjaskujan asukkaat eivät toivo toimenpiteitä metsikköalueelle.

Kuvio 1020

Lähes luonnontilainen metsäalue Silatien alussa. Esitetty puuston harvennusta 2026 ja pienpuuston hoitoa 2027. Varttunut lehtomainen kangas mahdollisesti uhanalainen luontotyyppi (NT) silmälläpidettävä. Kuviolla o sinivuokkoja ja muuta tyypillistä lehtokasvillisuutta ja järeää luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokasta sekapuustoista metsää. Lahopuu jatkuo on tärkeää säilyttää. Linnuston suojaisa pesimäalue.

Asukkaille ensisijaisesti tärkeä melu-, pöly- ja pienhiukkassuojametsä jatkuvasti lisääntyvältä Rajatorpantien liikenteeltä ja tihentyvältä lentoliikenteeltä. Ei varsinainen ulkoilumetsä. Tämän kuvion raivaukset ja harventaminen on erityisen luontohaitallista, monimuotoisuus- ja suojahyödyt tärkeämpiä. Vantaan harvennuseruste on pähkinäpensaasiin tuominen (hyvä pähkinäpensaslehto sijaitsee Rajatorpan tien toisella puolella, kuviolla 1153, jota ehdotamme rauhoitettavaksi luonnonsuojelulain nojalla).

Kuvio 1021

Kuviolle esitetty ennakkoraivausta 2018 ja harvennusta 2021. Eri-ikäisen sekametsän harventaminen heikentää luontotyyppiä ja on turhaa. Monimuotoisuus lisääntyy kun kuvio jätetään kehittämään luontaisesti. Tämä on hyvä suojametsä ihmisille ja muulle lajistolle.

Kuvio 1022

Kuviolle ei ole esitetty toimenpiteitä, mikä on hyvä asia. Kuviolla esiintyy runsaasti mustikanvarpuja ja Maariankämmeä.

Mäntyä (60 v+) kuusta, hieskoivua. Monimuotoisuutta lisäävä suomosaiikki, mielenkiintoinen ja luonnontilainen, erilaista kostean paikan kasvillisuutta mm. sammalia. Huomioitava että reuna-kuviot turvaavat kostean pienilmaston, joten viereiset kuviot on myös hyvä jättää luonnontilaisiksi.

Kuvio 1023

Kuviolle on esitetty nuoren metsän kunnostusta 2021. Hakkuun jälkeen luontaisesti syntynyt nuori lehtomainen kangas. Mahdollisesti uhanalainen luontotyyppi (VU) vaarantunut. Luontotyyppin heikentyminen vaarassa, luontaiselle suksessiolle annettava aikaa ja tilaa. Kuviolla on monipuolinen lajisto. Metsänhoitoesityksistä tämä nuoren metsän kunnostus on eräs haitallisimmista. Jätettävä rauhaan kehittämään.

Kuvio1024

Kuviolle on esitetty pikaista harvennusta 2019. Noin 50 v+ kuusikkoa. Harvennus on turhaa, alue pieni ja itseharveneva, tulee samalla kuusilahopuuta. Mosaiikkiseen mastoon mahtuu myös tällainen osuus. Alueen puusto ja peitteisyys vaikuttavat myös viereiseen suoalueeseen 1022 ja sen pienilmastoon. Harventamisen sijasta kuvion voi hyvin jättää kehittymään hitaan luonnontilaisesti.

Kuvio 1025

Ei ole esitetty toimenpiteitä, mikä on hyvä asia. Rehevä lehtonotko, jonka puusto syntynyt luontaisesti hakkuun jälkeen, turvaa monimuotoisuutta.

Kuvio 1027

Kuviolle on esitetty ennakkoraivausta 2020 ja sen jälkeen harvennusta 2021. Kuviolta lähtee polku metsään. Polun näkyvyyttä ja kulkukelpoisuutta voisi parantaa kevyesti metsurityönä ilman metsäkoneita, mittavia raivauksia ja harvennuksia. Alueella on komeita kilpikaarnamäntyjä (140 v+), kuusta, rauduskoivua tiheikkönä. Ekologisesti ja lajistollisesti tärkeä metsäreunan vaihettumisvyöhyke; rikas linnusto ja muu lajisto, suojavyöhyke.

Kuvio 1028

Kuviolle on esitetty pienpuuston hoitoa 2019. Hakkuun jälkeen luontaisesti syntynyt metsikkö. Pienpuuston hoito on suurta turhuutta. Metsäkuviota ilmentävät korkeat kilpikaarnamännyn (140 v+) lisäksi on rauduskoivua, pihlajaa, nuorta kuusta. Alueelta lähtee polku metsään. Polun näkyvyys ja kulkukelpoisuuden turvaaminen voitaisiin tehdä kevyesti metsurityönä jalkaisin.

Kuvio 1029

Arvometsään on esitetty ennakkoraivausta 2020 ja harvennus 2021. Varttunut sekametsä, jossa kuusta, rauduskoivua ja haapaa. Alueen raivaus ja kuusikon harvennus olisi katastrofi luontoarvojen ja monimuotoisuuden kehittymisen kannalta. Ainoita suojapaikkoja, jossa ei ole liikaa ihmishäirintää läntisen tiheikön (kuvio 1031) ansiosta, jonka vuoksi sopii metsälajiston turva- ja pesimäalueeksi. Ei ole ulkoilureittejä.

Alue on myös tärkeä korpialueen suojametsä ja runsaslajistoinen vaihettumisvyöhyke. Lehtokurpan pesimätiheikkö, metsäauriiden suojaisat makuupaikat, kanahaukan tähystyspuut, mustarastaiden ja muuttolintujen suojaisa pesimäalue jne. Tässä tarvitaan luontaisen monimuotoisuuden säilyttämistä, ei toimenpiteitä. Säilytetään suojavyöhykkeenä lajistolle. Ennakkoraivaus vain pahentaisi esitettyjen harvennusten aiheuttamia haittoja.

Kuvio 1030

Kaava-aluetta, johon esitetty pienpuuston hoitoa 2019. Alueen läpi kulkee tärkeä ulkoilupolku aina Espoon puolelle. Puusto on vanhaa arvopuustoa ja maiseman kannalta tämä on erityisen kaunis alue. Kuusia 100 v+ , mäntyjä 100 v+ sekä haapaa ja rauduskoivikkoa, pihlajaa. Pääpolku, sen kulkukelpoisuus ja näkyväisyys on hyvä pitää kunnossa. Pienpuusto ja tiheiköt ovat tärkeitä

runsaalle eläinlajistolle, paljon lintuja ja niiden pesiä. Monimuotoisuuden ja maisemankin kannalta pienpuuston hoito on suurta turhuutta.

Kuvio 1031

Esitetty nuoren metsän kunnostusta 2019. Luonnonhäiriön (myrsky kaatoi kuusikkoa) jälkeen muodostunutta nuorta taimikkoa. Täällä on paljon erilaista lehtipuuta, myös tammea. Luonnon monimuotoisuusalue, joka kehittyy luonnon dynamiikan mukaisesti jos alue vain jätettäisiin rauhaan. Metsälajistolle alue on tärkeä suoja- pesimä- eläinpolku- ja ruokailualue. Paljon erilaisia habitaatteja lahoppuuta (pystyjuurakoita, pötkelöä, maapuuta, eri lahoasteita) niistä riippuvaiselle lajistolle. Tiheys tuo suojaa eikä haittaa ulkoilua. Nuoren metsän kunnostus on turhaa ja siitä on enemmän haittaa luontoarvoille. Kuvio toimii suoja-alueena (myös arvometsä 1032 lle). Alue on tärkeää jättää rauhaan.

Kuvio 1032

Arvometsään ei ole esitetty toimenpiteitä, onneksi. Kuuset kasvavat järeyttä, tosin pituuskasvu osalla vähentynyt. Kuviolla on vanhaa mäntyä 120 v+, kuusta 100 v+, haapaa ja koivua 60+. Arvokas monimonimuotoisuusmetsä. Soistuvaa, luonnon prosessit toimivat. Runsaaasti uusia taimia pienaukoissa. Alueen ympärille tarvitaan auoja-alue (30 – 100 metriä), jonka ympäröivät alueet (1031, 1033, 1034) tarjoavat.

Kuvio 1033

Kaava-aluetta. Puustoinen kangassekametsä. Alueella tukiasema. Suosittu ulkoilualue ja runsas polusto. Suojavyöhykkeenä arvometsä 1032:lle!

Kuvio 1035

Kaava-alue. Sekapuustoinen metsä, jossa on runsas mustikkapeitto ja kosteita soistumia. Selostuksessa todetaan että tonttien reunoilta joutuu poistamaan huonokuntoisia kuusia? Ekosysteemipalveluiden näkökulmasta tärkeä alue. Mustikkakasvustot tärkeitä Linnaisten linnustolle ja monille muille lajeille myös ihmisille. Alue on myös suoja-alue (30-100 metriä) arvometsälle ja korpialueelle (1036). Metsän reuna-alue on erityisen tärkeä metsälinnuille. Töyhtötaiset, hömötaiset, kuusitaaiset, muut tiaiset, punatulkut, puukiipijät ja muu pesivä lajisto on erityisen runsasta. Alue tulisi säilyttää ulkoilu- ja suoja-alueena.

Kuvio 1045

Kaavan reuna-aluetta. Esitetty harvennusta 2022. Selostuksessa todetaan: ”kuvio rajoittuu eteläreunassa suojelualueeseen. Ylitiheä kuusi-koivu sekametsä. Riukuuntumisesta johtuen paljon kuollutta puuta. Toteutetaan, jos asemakaava hyväksytään, jolloin käsitellään rakennettavan alueen reunavyöhykkeet. ”

Mahdollisesti uhanalainen luontotyyppi lehtomainen kangas. Luo-alue (luonnonmonimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue) suojelualueen (kaavaluonnos2020) reuna. Ekologisesti tärkeä alue

ja lajistollisesti lahokaviosammal-ydinaluetta. Paljon on nykyistä ja tulevaa lahopuuta. Puusto on mäntyä, kuusta, rauduskoivua, haapaa (45v+). Potentiaalinen liito-orava-alue. Täällä on saniaisnorja ja metsäkasvillisuudelle ja metsän vesitaloudelle tärkeää tihkupintaa. Ei kestä metsän käsittelyä. Maisemallisesti ajan myötä paranee. Alue on jätettävä ehdottomasti rauhaan!

Kulkuspuiston metsiköt ovat tikkojen ja liito-oravien aluetta

Kuvio 1004

Arvometsään esitetään poimintahakkuuta 2019 (Kulkuspuiston mäen takana lounaisosassa). Vanhaa metsää, missä on mäntyä, koivua ja kuusta 100 v. Mäen reunassa on eniten mäntyä ja haapaa. Alue on luonnontilaisen kaltainen metsä, missä luonnondynamiikka toimii, lahopuuta lahopuulajeille. Liito-oravametsä, tikkametsä, runsas lajisto säilyy kun kun metsikkö pidetään tiheänä. Täällä ei ole polkuja. Alue lähinnä melu-, näkö-, tuuli- ja paahdesuojametsää. Helposti saavutettava, opetusmetsä; lapset saavat kokemuksen oikeasta metsästä ja sen lajistosta. Vaatimus: jätetään käsittelemättä!

Kuvio 1007

Arvometsään esitetään poimintahakkuuta 2020. (Aisatien itä/lounaisnurkka, kapea osuus) Direktiivilajin ydinaluetta (lahokaviosammal), Uhanalainen (NT) silmälläpidettävä luontotyyppi, lehtomainen kangas, osin kangaskorpimainen. Luo- aluetta, jossa vanhahkoa monimuotoista sekametsää (luonnonmonimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue). Ekologisesti tärkeä alue lahopuustoineen, pienilmastoineen, vesitalouden säilyminen tärkeää. Kuviolla on näkyvästi erikikäistä kuusi- ja koivu (5-8 m³/ha) lahopuuta. Lahopuujatkumo turvataan, kun huonokuntoinenkin puusto jätetään.

Vanhapuustoinen, hieskoivua 100 v+ kuusta 100 v+, mäntyä 100v+. Puusto on rakenteeltaan luonnontilaisen kaltaista. Ei kestä hoitotoimenpiteitä, joten alue on hyvä jättää rauhaan.

Kuvio 1016

Esitetään pienpuuston hoitoa 2020 ja ensiharvennusta 2022.

Korkeita yli 30 m vanhoja mäntyjä, koivua, mäntytaimikkoa, lehtikuusta, paljon isoa pihlajaa. Kuvion eteläosa liito-oraville potentiaalista aluetta, lähellä esiintymää: haapa-kuusi alueet on jätettävä kokonaan käsittelemättä. Alue ei kaipaa kovaa metsäkonekäsittelyä eikä harvennusta. Pienpuuston hoitoakin on hyvä tehdä varoen, metsurin jalkatyönä. Lintuja on alueella paljon pesimäaikaan, myös talvella ruokailemassa. Pitäisi jättää tiheikköjä metsälajistolle, nuoret männytkin kasvavat komeammiksi tiheässä. Olisi hyvä kun tämän alueen voisi jättää suurimmalta osin kehittymään luonnonmukaisesti.

Kuvio 1069

Tämä ja läheiset metsäkuviot ovat liito-oravien ydinaluetta. Kannattaisi neuvotella liito-orava-asiantuntijoiden kanssa näille ja muille potentiaalisille tyhjille ja kehittyville alueille tehtävistä metsänhoidollisista toimenpiteistä, ennen hakkuita ja harvennuksia. Liito-orava on kuusimetsään

erikoistunut laji. Ne tarvitsevat pesä- ja lepopuiden, haapakolopuiden viereen runsaasti mielellään järeitä kuusia antamaa suojaa saalistajilta.

Vantaalla 5. helmikuuta 2019

Linnaisten omakotiyhdistys ry

Minttu Lukkala

Puheenjohtaja

Kirjallisuus:

Hanski, Ilpo K. 2006. Liito-orava ja metsätalous. Teoksessa Uusi metsäkirja. 2006. Jokinen R. ym. (toim.) Gaudeamus kirja. Oy Yliopistokustannus University Press Finland Ltd. HYY-yhtymä Helsinki.

Mönkkönen, M. 2006. Monimuotoisuuden suojelu: paikallisesti, kansallisesti vai globaalisti. Teoksessa Uusi metsäkirja. 2006. Jokinen R. ym. (toim.) Gaudeamus kirja. Oy Yliopistokustannus University Press Finland Ltd. HYY-yhtymä Helsinki.